

la humanitat

Any IV — Núm. 1.123 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYA

Barcelona, dimarts, 1 d'octubre del 1935

EL NEGUS DECRETA LA MOBILITZACIÓ DE 750.000 HOMES

Les tropes italianes d'Eritrea i la Somalia avançarien ja sobre Etiopia?

La censura de Premsa i Pic i Pon

Des d'ahir que, per primera vegada durant el seu mandat governatiu, la responsabilitat de l'ordre públic, juntament amb l'exercici de la censura de Premsa i altres mesures relacionades amb l'estat d'alarma en què, per decret ministerial, es manté a Barcelona, recauen directament en la persona del governador general senyor Pic i Pon. Com és conegut, el senyor Pic i Pon, a més de governador general, té el càrrec de President governatiu de la Generalitat i alcalde gestor de Barcelona.

Ens plaurem d'entre de tot-que les funcions relacionades amb l'ordre públic i, en especial, l'exercici de la censura de Premsa hagin estat encarregats a Pic i Pon. En definitiva és una autoritat civil, coneix a fons la vida de Barcelona, ha fet reiterades promeses que ell és home conciliador i, finalment, i no és petit detall, el senyor Pic i Pon és propietari de tres diaris de la nostra ciutat: El Dia Gràfic, La Noche i Renovación.

Estem segurs que tots els aspectes que acobem de relatar tindran una clara i saludable influència en l'aplicació de les mesures relatives a l'estat d'alarma que es manté, especialment en el que es refereix a la censura de Premsa.

Des de la proclamació de l'estat de guerra a Barcelona, la censura de Premsa fou exercida per militars.

Llegiu LA HUMANITAT

La censura de Premsa, des d'ahir, és exercida per funcionaris civils a les ordres i amb instruccions directes del senyor Pic i Pon.

I aquí és on volíem anar a parar. Repetim que el senyor Pic i Pon coneix a fons la vida de Barcelona, és molt hàbil de les coses, l'aparencia i la realitat dels fets, el valor dels comentaris, el perill de les organitzacions polítiques i socials, tot això, en fi, que ell, en la seva funció actual, ha de calibrar amb tanta precisió. Aleshores, aquesta marge de credibilitat que Pic i Pon mereixen d'aquest sentit, ens fa de portar de la mà a creure que, tant en relació amb la funció governativa en general, com amb la censura de Premsa en particular, s'han acabat ja certes coses que nasquen.

En l'aspecte general hi ha, per exemple, la clausura injustificada i injusta que pesa damunt les entitats polítiques d'esquerra, i la impossibilitat, fins ara absoluta, d'actuar en cap sentit: actes públics, organització, consignes als afiliats, etc. Afegint-hi els presos governatius i de romanes a... presons de Catalunya.

Quant a la censura de Premsa, estem segurs que, amb el nou estat de coses, serà aminorada, ja que no suprimim el règim de fins ara. És ésser molt optimista creure que els diaris de Madrid o de la resta d'Espanya, deixaran de tenir tracte de preferència, i que ens serà permesa la publicació o reproducció d'articles o reportatges apareguts ja en altres col·legues, i les informacions objectives sobre fets de guerra, o que per fi es consentirà ara, almenys, el que es consentia l'any 1932 a periodistes monàrquics que visitaven Sanjurjo al Penitenciar de Dueso?

No trigarem a veure-ho.

Tanquem aquest comentari esperant que el propietari de tres diaris barcelonins, governador general i alcalde, els possibles perills de la seva doble personalitat, sense dir-ne una ni per altra.

Advertiment

Als nous subscriptors de LA HUMANITAT

La gran quantitat d'altres de subscripció que aquests dies arriben a les nostres oficines d'Administració ens mouen a fer present als nostres amics la possibilitat que manqui el temps material de donar-hi curs en els fitxers corresponents i, com a conseqüència, el possible retard d'unes hores a servir-los el nostre diari.

Les nostres oficines, degudament organitzades, treballen incansablement per a donar curs normal i oportu a les peticions rebudes i per això esperem que en dos dies, com a màxim, tot quedarà normalitzat.

Aprofitem la nota per a adreçar-nos a tots els nostres amics i especialment a una vegada més, l'esperonadora satisfacció que produïx en el nostre ànim aquesta col·ludida, cada dia més àmplia i entusiasta, que troba arreu LA HUMANITAT. Acollida que ens obliga i a aconseguir-ho van adreçats tots els esforços i sacrificis—a fer del nostre diari el primer rotatiu de Catalunya en tots els ordres.

La situació actual dels municipis catalans

Són encara ben vives en la memòria de la nostra gent les crítiques que van ésser adreçades als Ajuntaments esquerristes de Catalunya en temps del règim estatutari. La passió de partit i els odis locals presentaven com un trist i vergonyós espectacle el govern municipal de les esquerres. El bàrbar art de desconfiar, al qual es acataven amb morbosa complaença certs elements de les dretes, s'exercia implacablement contra l'obra municipal de la democràcia catalana, tant a les comarques com a Barcelona.

Doncs ara cal preguntar: els crítics de temps enra, estan gaire contents de la situació i de l'obra dels municipis catalans caiguts en mans de les dretes, que són quasi tots els pobles i molts d'altres de menys població? El cas és que per compte de l'escàndol d'adams, ara fan el silenci.

Però allò que ells no diuen, tothom ho sap. Ho saben sobretot els veïns de cada municipi pel que toca a l'Ajuntament respectivament. I allò que tothom sap i que els prohoms i els organs dretistes silencien, és que els Ajuntaments estan, en general, mal regits i mal administrats. Si repassem els períodes comarcals trobarem a cada pas, malgrat les restriccions a què està sotmesa la Premsa, els plans i les protestes per la forma com governen i administren els gestors.

Seria convenient de fer una enquesta pública, en cada localitat afectada, a propòsit de la feina que realitzen els Ajuntaments que han passat, després del 6 d'octubre, a poder de les dretes. La simple lectura dels diaris ja proporciona dades interessants, edificants i sovint pintoresques. Els Ajuntaments de Tarragona, Lleida, Reus i molts més s'han fet famós davant els coneixements.

La part espectacular no té, amb tot, molta importància. Més en té la part interna, la de l'obra de govern i d'administració. I per aquest costat la principal característica dels Ajuntaments dretistes és la ineptitud. Quan la present interinitat s'acabi, es podrà fer un complet balanç del pas de les dretes. Des d'ara ja pot assegurar-se que estarà molt per sota, en tots els aspectes, del balanç dels Ajuntaments elegits pel poble.

Aquesta situació lamentable d'una gran part dels Ajuntaments catalans ja més necessari el compliment de la llei nostra, que exigeix la celebració d'eleccions municipals dins la primera quinzena del vinent mes de novembre. Però tot sembla indicar que la llei no serà complida.

El senyor Pic i Pon ha insinuat que encara trigarà a donar-hi la renovació legal dels nostres municipis. Ja només queden deu dies de temps per a fer la convocatori. Si el termini passa, i la convocatori no es fa, els consellers-gestors de la Generalitat incorreran en responsabilitat legal i política. Caldria veure, davant aquesta eventualitat, l'actitud de cada un dels homes que formen el Consell executiu i de cada un dels partits als quals representen.

Mentrestant, la prova és a la vista. Han bastat uns quants mesos per a provar que l'obra de les dretes en els Ajuntaments de Catalunya és enormement inferior a la d'aquelles esquerres catalanistes que havien estat i són encara injuriosament i caïnament combatudes pels prohoms i pels periòdics reaccionaris i conservadors.

A. ROVIRA I VIRGILI

Pic i Pon té al seu càrrec les funcions de l'ordre públic

Entre aquestes funcions hi ha, naturalment, la de la censura de Premsa

Entrevistes i conferències

Tal com anunciàvem en la nostra edició anterior, durant la tarda del dissabte, el Governador general governatiu de Catalunya, senyor Pic i Pon, després de celebrar una entrevista amb el general de la Quarta Divisió, senyor Sánchez Ocaña, celebrà unes extenses conferències telefòniques amb el president del Consell de ministres, senyor Chapaprieta, i el ministre de la Governació, senyor De Pablo Blanco.

Les conferències tingueren per objecte principal tractar de l' aixecament de l'estat de guerra al territori de Barcelona, i en aquest sentit sembla que Pic i Pon rebé determinades indicacions.

L'aixecament de l'estat de guerra porta com a conseqüència la reincorporació de les funcions relacionades amb l'ordre públic, a l'autoritat civil i, per tant, deixar aquestes funcions a l'autoritat militar. En virtut d'això, cal procedir a la substitució per elements civils d'aquells càrrecs que, per la declaració de l'estat de guerra, eren exercits, actualment, per elements militars.

La premsa censura serà exercida per l'element civil, i com ja s'assenyala al decret aparegut a la «Gaceta», passaran als Tribunals ordinaris competents les causes que, per la declaració de l'estat de guerra, veníen tramitant-se per la jurisdicció militar.

Pic s'entrevista amb el general Sánchez Ocaña

En tenir notícia de la publicació a la «Gaceta» del decret aixecant l'estat de guerra al territori de l'antiga província de Barcelona, el senyor Pic i Pon anà a la Divisió per tal de celebrar una entrevista amb el general Sánchez Ocaña. Va tenir, a més, diumenge al matí una llarga conferència amb el mateix general. Assistí a l'entrevista el cap superior de Policia, senyor Baquenas.

Segons la versió del «Full Oficial» el general senyor Sánchez Ocaña va fer present al senyor Pic que podia comptar, no solament amb la seva

cooperació i la seva col·laboració personal, sinó amb la dels elements a les seves ordres si, arribat el moment, fos necessari fer el manteniment de l'ordre públic.

Entre el dia d'ahir i el d'avui, dimarts, quedaran reintegrats al senyor Pic totes aquelles funcions que en virtut de la proclamació de l'estat de guerra passaren a ésser exercides per l'autoritat militar.

Notes del general Sánchez Ocaña

El general de la Quarta Divisió, senyor Sánchez Ocaña, adreçà al Governador general de Catalunya l'ofici següent:

«Excmo. Sr. Distinguido por Decreto de la Presidencia del Consejo de Ministros, de 27 del actual, dictado en la «Gaceta de Madrid», del 28 del levantamiento del estado de guerra en esta plaza y su provincia, me complace hacer entrega a V. E. de las funciones gubernativas, que en virtud de el estado de alarma, ha asumido esta Comandancia General, significándole, al mismo tiempo, que quedan a su disposición todos los determinados de carácter gubernativo.

Doy orden a la sección de censura del Departamento de Gobernación de que queda a las ordenes de V. E. y que cesa la intervención en la misma el personal militar que la auxiliaba.

Asimismo hago entrega a V. E. de las funciones de Orden público que por disposición del Gobierno asumo en el estado de alarma, en los territorios de las antiguas provincias de Gerona, Lérida y Tarragona, y doy orden a los comandantes militares de dichas plazas que asuman las funciones gubernativas por mi delegación en dichos territorios, y a los delegados de mi autoridad de los partidos judiciales de la de Barcelona, para que continúen su cometido hasta tanto sean substituidos por los que ese Gobierno General designe.

Barcelona, 29 septiembre de 1935

Excmo. Sr. Gobernador general de Catalunya.

En el mateix sentit, el general Sánchez Ocaña adreçà al cap superior de Policia.

HAURIA ARRIBAT EL MOMENT...?

Ja no plou, a Etiopia!

Les festes de fi de la temporada de pluges han acabat amb una gran desfílada a Addis Abeba

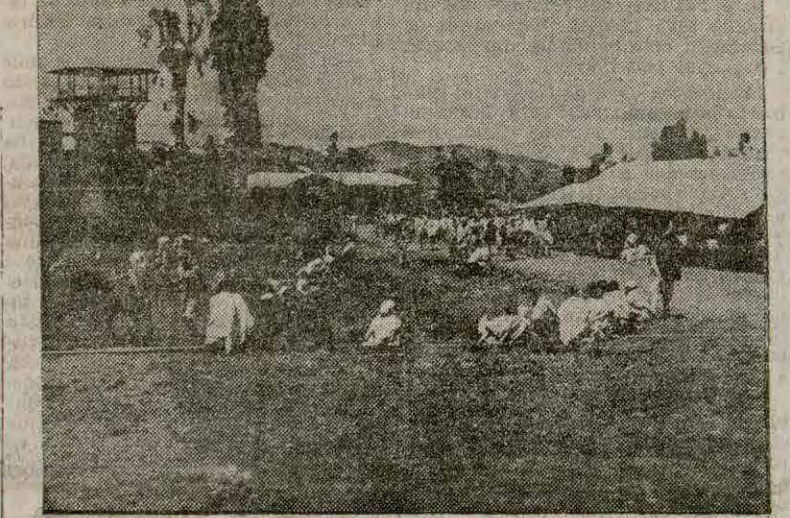
ELS SERVEIS DE LA CREU ROJA, EN PLENA ORGANITZACIÓ

Del nostre corresponent especial a Addis Abeba, JEAN ALLOUCHERIE

Addis Abeba, 28 (per cable). — Jo us asseguro que els habitants de la capital etiòpia no pensen gaire avui en la guerra i en les amenaces que pesen avui sobre tota la seva pàtria. En multituds enormes i acalorades, des del matí d'ahir, s'han llançat al carrer. Quin xibarrí! Quin Color!

Contràriament als anys anteriors, la festa no s'ha desenvolupat sobre el camp de maniobres, sinó a la plaça de Sant Jordi, en la qual s'havien erigit unes estrades per l'Emperador, els seus ministres i els membres del cos diplomàtic.

El matí ha estat consagrat a les

Han acabat les pluges a Etiopia. En buixen les siluetes de les primeres cases d'Addis Abeba (Foto especial LA HUMANITAT.)

El «Maskab», festa de la creu, però també festa de la fi de les pluges, ha ací el motiu d'aquest tumult. Un dia el príncep etiòpic Consistent partí a peu i en peregrinació cap a Jerusalem. Va descobrir-hi la creu de Jesucrist. Es l'aniversari d'aquell esdeveniment el que se celebra avui a Addis Abeba, religiosament i militarment.

devocions privades i a les celebracions i festes de família. Des de la sortida del sol, alguns grups abillats amb vestits de parada, han executat pels carrers danses guerreres i de caràcter típic, molt interessants.

La festa ha aconseguit el seu apogeu a primera hora de la tarda. Més de 10.000 homes de tropa han desfílada davant de l'Emperador, a partir de dos quarts de tres, a la plaça de l'església de Sant Jordi, on havia estat erigida una tribuna per al Negus, el jove príncep Manoken, duc de Harrar, el cos diplomàtic, els sacerdots de l'església, copis i els notables abissins de la ciutat i de les localitats de l'entorn, els exercicis de les quals participen a la parada militar.

L'aviació

Hi ha hagut coses serioses, per dir-ho així, en el curs de les festes. Els fallers militars que d'encà d'alguns dies treballaven activament per a posar a punt el modest material aeronàutic del pis (del qual he parlat ja altres vegades) han reeixit a posar en vol tres avions, des de l'alba.

Un dels aparells portava a bord armes i municions per a les tropes acampades prop del llac Tsana. L'altre feu proa cap a Debra Markus. El tercer, finalment, ha pres la direcció de Diredoua, portant el governador general de la província de Harrar.

Es possible que aquest últim viatge tingues relació amb les converses diplomàtiques que jo crec actualment en curs per permetre a la companyia d'infanteria colonial francesa, estacionada al punt fronterer d'Al Sahiet, de traslladar-se a Diredoua, lloc en el qual asseguraria la base de seguretat eventual dels nombrosos residents francesos i dels empleats del ferrocarril franco-etiòpic.

Continua l'organització dels serveis

El general s'encarja de Negus, tinent prop del Ministeri de Negoci Estrangers, ha deixat les seves funcions a la fi del mes que s'acaba d'escalar. Raons de salut, el cor que no pot la més suportar l'altitud d'Addis Abeba, s'anuncia oficialment. Nosaltres creiem més bé que aquesta sortida no és més que una nova etapa vers l'organització dels serveis de política estrangera confiats solament als etiòpics.

Dies passats, l'Emperador assistí a la inauguració de la nova presa ultra moderna d'Addis Abeba, destinada als homes i dones que ha estat construïda al model dels presidors nord-americans.

Els serveis de la Creu Roja s'organitzen. Fa uns dies arribaren que els senyors Purvis i Lambie, trasmesos pels serveis d'ambulacions britàniques. El segon serà posat al cap dels serveis de la Creu Roja.

Optimisme a les cancelleries estrangeres

Les noves rebudes de Londres, segons les quals la tensió italo-britànica

va banda, ha fet públic el següent acord: «El C. D. va acordar mantenir l'acord d'abstenció parlamentària de la minoria del nostre Partit a les Corts de la República, tot facilitant, però, el C. E. perquè, d'acord amb la minoria, pugui modificar aquesta actitud si les circumstàncies ho aconsellen».

LA U. S. D. E. C.

El Comitè Executiu de la Unió Socialista de Catalunya, per la se-

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està cobert o gairebé cobert per tot el país llevat la Cerdanya i les valls de Núria i Ribes on el cel està seré.

Els vents són fluïxos i de direccions variables.

Temperatures extremes: Màxima, 30 graus a Serós i mínima, 3 graus a Angouster.

Es possible que avui mateix es reunexi a Ginebra el Consell de la Societat de Nacions

EL NEGUS ORDENA OFICIALMENT LA MOBILITZACIÓ

Addis Abeba, 30 — (Oficial.) — El Negus ha signat el decret de mobilització general encara que ha ajornat la seva proclamació i posada en vigor per deferència a la Societat de Nacions.

LA REPLICA ITALIANA

Addis Abeba, 30. — (Urgent.) — S'ha facilitat un comunicat oficial declarant que l'exèrcit italià ha començat un avenç sortint del seu lloc d'Assab, a Eritrea, i de Ual-Ual, per a realitzar una operació consistent a acumular forces de xoc disposades per a irrompre instantàniament en territori etiòpic.

El comunicat afegeix que Etiopia considera dita operació militar italiana com un preludi de la invasió d'Abissínia pels italians.

TARA 750.000 HOMES

Londres, 30. — L'Agència Reuter rep un despatx d'Addis Abeba, segons el qual la mobilització general signada pel Negus posarà en armes 750.000 homes.

COMUNICACIÓ A LA SOCIETAT DE NACIONS

Londres, 30. — L'Agència Reuter diu que l'Emperador d'Etiopia ha dirigit un telegrama al president del Consell de la S. de N. declarant que la mobilització general no pot retardar-se més, tenint en compte els reforços de tropes a l'Àfrica per part d'Itàlia.

«Hem de pregar al Consell —segueix dient el despatx— que prengui com més aviat millor les mesures i precaucions necessàries contra la política d'agressió italiana, puix que ha arribat el moment que nosaltres no faltarem al nostre deure. Si bé procedim a la mobilització general, això no vol dir que modifiquem la nostra disposició d'ànim de mantenir-nos a certa distància de la frontera i renovem la nostra seguretat de mantenir-nos sempre en col·laboració amb la S. de N.»

L'Agència Reuter diu, per mitjà del seu corresponent a Ginebra, que el senyor Avenol n'ha dirigit un telegrama a tots els membres del Consell de la S. de N. i és probable que demà se celebri sessió.

A Ginebra es creu que l'actual estat de coses demostra la necessitat de transmetre com més aviat millor a Abissínia inspectors encarregats per la S. de N. d'inspeccionar les responsabilitats per a determinar qui és l'agressor. Aquesta qüestió està subjecta a discussió del Comitè dels Tretze.

A ITALIÀ NO CAUSA IMPRESSIÓ LA MOBILITZACIÓ ETIÒPIA

Roma, 30. — L'anunci de la mobilització a Etiopia no ha torbat en el més mínim la vida dominical a la ciutat. Als cirkols polítics estan convençuts que pràcticament la mobilització etiòpia és un fet sense cap importància, sigui o no anunciada oficialment. La «Gazzeta del Popolo» diu, a aquest propòsit, que la sortida, durant les últimes 48 hores, d'importantes contingents italians cap a l'Àfrica és la interpretació de «la resposta a la mobilització etiòpia».

A ADDIS ABABA ESPEREN CONTESTA DE GINEBRA I L'ATAC A L'ITALIA

Addis Abeba, 30. — Es declara que el Govern abissini està esperant contestació de la S. de N. al telegrama que ha tramès el Negus a Ginebra sobre la mobilització, per tal de comunicar-la al poble etiòpic.

En aquesta capital es suposa que l'atac italià començarà la setmana entrant.

De les regions frontereres i d'algunes de centrals es reben notícies comunicant que ha començat, si bé parcialment, la mobilització.

ITALIÀ PARLA DE LA POSSIBLE NECESSITAT DE PRENDRE MESURES

Roma, 30. (Urgent.) — Aquesta tarda s'ha declarat als cirkols competents que l'ordre de mobilització general d'Abissínia, signada ahir diumenge pel Negus, és susceptible d'obligar Itàlia a avançar sobre els punts estratègics més importants.

ENTRARIA EN UNA FASE DE CONCILIACIÓ

han provocat una sensació prou viva en els medis oficials abissins. Aquests estant persuadits, naturalment, que l'ajut moral d'Anglaterra es transformaria en el moment oportú en un ajut material efectiu.

Als medis oficials estrangers ha produït una excel·lent impressió, ja que per a ells, no podia ésser qüestió de veure els problemes africans passar davant la pau de tot Europa.

L'optimisme regna, doncs, a les legacions estrangeres. «Per quant temps?»

En fi, m'han donat la nova segons la qual alguns destacaments francesos d'infanteria colonial, estan en camí de Diredoua, per tal d'assegurar la via ferrada francesa de Diredoua. El fet és que, aquests cosos d'exèrcit colonial francès, acamparan a la frontera francesa d'Al Sahiet.

(Copyright Opera Mundi).

Prohibida la reproducció.

Als cirkols no oficials, però ben informats, s'interpreta aquesta declaració com un anunci inequívoc de l'immediat avenç de les tropes italianes.

PREPARATIUS PER A LA MOBILITZACIÓ

Roma, 30. — El Govern, davant la proxima mobilització civil dels deu milions, ha ordenat a les emissions de ràdio que es trobin preparades per a suspendre immediatament l'execució dels seus programes al primer senyal d'alarma, per tal de posar-se a la disposició de les autoritats locals, amb el fi de retransmetre les ordres que es dictin.

LES HOSTILITATS PODEN COMENÇAR D'UN MOMENT A L'ALTRE

Addis Abeba, 30. — La impressió general és que les hostilitats poden iniciar-se el moment menys pensat. Hom creu que abans d'acabar la setmana que acaba d'iniciar-se, els italians donaran començ al seu avenç.

Davant aquests temors, els comerciants s'esforcen a liquidar ràpidament els seus dipòsits i rebatzen considerablement els preus.

A les guàrdies de l'estació del ferrocarril hi ha insinuat que, si no es dona l'alt abans del material rodant de que es disposa.

En el tren de demà, dimarts, marxarà el general suec Virgin, que ha resignat el comandament per trobar-se delicat.

SOLUCIONS DE PASSA TEMPS

Ginebra, 30. — Els tècnics nomenats per a estudiar la viabilitat de la sol·licitud del Negus de trametre a Abissínia una comissió d'observadors neutrals ha estat estudiada avui detingudament.

UNA DECLARACIÓ MOLT EQUIVOCAL DE TITULESCU QUE ES DIU REGOLADA PER AVAL

Bucarest, 30. — L'Agència telegràfica romanesa oficialment ha declarat autoritzada per a declarar que la notícia segons la qual el senyor Titulescu s'havia pronunciat, en el curs de la sessió confidencial del Consell de la S. de N., contra Itàlia, està mancada en absolut de fonament.

El senyor Titulescu ha declarat que si Itàlia hagués acceptat les proposicions del Comitè dels Cinc, Romania hauria recollit aquesta actitud favorablement en interès de la pau i de la col·laboració italiana amb la S. de N. Com sigui que Itàlia ha refusat les dites proposicions, el Consell no té cap interès a prendre pel seu compte les recomanacions del Comitè dels Cinc, ja que d'aquesta manera s'incorre en un precedent perillós en el terreny del revisionisme.

El senyor Laval ha acceptat aquest punt de vista.

EL SENYOR EDEN A LONDRES

Londres, 30. — S'espera per a demà l'arribada a Londres de Mr. Anthony Eden, que ha arribat aquest vespre a París, procedent de Ginebra.

Es probable que Mr. Eden assisteixi a la reunió que el Gabinet celebrarà setmanalment cada dimecres. Mr. Eden estarà de retorn a Ginebra amb temps per assistir a la reunió que el Comitè dels Tretze celebrarà dijous. Hom creu que el Comitè haurà acabat el text preliminar de l'informe sobre el conflicte italo-abissini dels incidents de Ual-Ual.

HERRIOT CREU QUE S'APLICARÀ EL CONVENENT

Lío, 30. — En una conversa mantinguda pel senyor Herriot, ha dit, referint-se a l'obra de conciliació intentada a Ginebra: «Mentre hi hagi un llum d'esperança, farem tot el possible perquè es mantingui; però, amb tot, subsisteix la incertesa. A l'agrad d'això, jo he portat de Ginebra una impressió força optimista. En efecte, en la darrera sessió de la S. de N. es pogué apreciar que les nacions allí representades manifestaven un voluntat de fer respectar el «Convenent». Aquesta afirmació de defensa de la seguretat col·lectiva constitueix un progrés important».

TEATRES

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
Companyia dirigida per
J. SANTPERE

Avui, tarda, no hi ha funció.
CADA NIT, a les 10.15, El gran
exit:

EL HOMBRE INVISIBLE

pel·lícula genial interpretada Mery
Cortés, Teresa Moreno, Rosita
Hernández, Isabel Estorich, Josep
Santper, Ignasi León, Manuel
Alaró, F. Gortia, 30 bellíssims
GIRLS. Gran presentació.

COLISEU POMPEIA

Salmiron - Travessera, 112
Teléfono 73331

Avui, dimarts, tarda, a les 5.15.
Nit, a les 10.15, el gran exit
comit:

ES MUCHA JUANITA

de JOSE DE LUCIO. Prin-
cipal interpret: Rosario Saenz
de Miera, Dolores Cortés i M. Po-
zanco. Decorats: FONTANALS.

Principal Palace

PALAU DE LA REVISTA

Dies fèrers. Tarda, butaques a
2 ptes. Nit, a 4 ptes. Avui, tarda,
a les 5.15: HIJAS DE MI ALMA.
Nit, a les 10.15, EL GRAN EXIT:

Las de armas tomar

del mestre ALONSO, per G. Mon-
talván, M. Palmero, J. Vallis, V.
Abaró, V. Ruiz París i la pare-
lla de ball Simone i Gargona.
40 bellíssims vestits, 40
Aviat DEBUT de l'espectacular ve-
dette CARMÉ DIADAMA - DI-
MECHES - TARDIA - GRANDES
FESTIVAL AMB MOTIU DE LES
CENT REPRESENTACIONS DE
LA REVISTA HIJAS DE MI ALMA

TEATRE NOVELTATS

TEATRE CATALA

COMPANIA

NICOLAU - MARTORI

INAUGURACIO DE LA TEMPO-

RADA - Divendres, 4 d'octubre.

Nit, a les 10.15:

SAINET TRIST

3 actes d'ANGEL GUIMERA.

LA CARROSSA

DEL SANT SAGRAMENT

Un acte de Mermé, traducció
de Pous i Paus. Despatx a
Comptaduria

TEATRE NOU

Gran Companyia Lirica en la qual
figura el divo PAU HERCOTIS

Primer actor i director: P. Segura

Avui, tarda, 4.30. Butaques, 2
ptes: LA CHICHARRA, LOS PI-

CAROS CELOS, LA REVOLUTOSA.

Nit, 10.15: UNA MISS MAS i el
formidable exit:

La del manjo de rosas

triumf del divo PAU HERCOTIS i
tots els seus altres interpretes.
Magnífica presentació.

TEATRE VICTORIA

ADEU A BARCELONA de la Com-
panyia de Grans Espectacles: el
Coliseum, de Madrid (18
cines i 40000). AVUI, DIA
TARDA A LES 5. NIT, A LES
10.15. PREUS POPULARISSIMS

Butaques a 3 ptes. Exit delirant
de meravellosa superespectacle en
23 quadros; música del mestre
GONZALEZ.

HIP, HIP... HURRA!

pel·lícula genial creada els
eminentes ARTISTES Conchita
Leonardo, Ovidio Rodríguez, La
Yanké, Maria González, Pao
Galego, Lino Rodríguez, Los tres
diamants negres, Pao Bernat,
etc. etc. FASTUOSA PRESEN-
TACIO, 80 ARTISTES EN ESCA-
NA, 80. - Demà, dimecres, tarda
i nit:

HIP, HIP... HURRA!

Grandios exit. Butaques a 3 ptes.

GRAN PRICE

VODEVIL CATALA

Visita López - Jiménez Sales

Avui, tarda, a les 5.15: LA
MEVA DONA ES... UN HOME.

Nit, a les 10.15. Exit impropor-
cionable de

La reina ho fa tot

Tarda, butaques, 1 pta. Gene-
ral, 0.40. Nit, butaques, 1.50. Ge-
neral, 0.50.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comedies valencianes
nas dirigida per PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 5. Butaques
a 1 pta.

EIXOS CASEROS

AL PAS DEL NAZARENO

Nit, a les 10.15. Butaques a
2 ptes.

EL LENGUATGE DEL TABACO

LA FILLA DE LA PORTERA

Grandios exit de riure

TEATRE BARCELONA

CONTINUA RENOVACIO D'ALBA

Companyia de

MARGARIDA XIRGU

Avui, tarda, a les 5.15, l'obra
d'Alexandre Casona:

OTRA VEZ EL DIABLO

Nit, a les 10.15, l'exit dels exits.

El gran drama de Frederic
Garcia Lorca:

YERMA

Meravellosa creació de Margarida
Xirgu.

TEATRE BARCELONA

OTRA VEZ EL DIABLO, tres
actes i un epilog d'Alexandre
Casona

L'any passat, Margarida Xirgu, al
Teatre Espanyol de Madrid —perdut
aquest any per a l'art, gràcies a
aquell pobre senyor Salazar Alonso,
"español por la gracia de Dios"—,
acollia una obra d'autèntica bellesa,
"La sirena varada", i ens descobria
un nou autor, ben digne d'època:
Alexandre Casona, que és també
l'autor de "Otra vez el diablo".
Després del teatre tronat i ranci,
l'infatigable i boig, dels Quintero,
d'altre any que el dimitir Benavente
i els Quintero, "La sirena varada"
era com finestra oberta a l'aire lliure,
a la llum. El teatre espanyol, en
relació a l'estranger, portava vint o
vint-i-un anys de retard. Les ma-
teixes comèdies de Benavente, que
tant entusiasmen la nostra classe
mitjana, són les comèdies que a co-
mencaments de segle escrivien a
França Alfred Capus, Henri Lavedan,
Pierre Wolff, François de Cu-
rell. Perquè es dona el cas graciosis-
sim que l'autor de nacionalitat espanyola
s'estenent a voler fer del senyor
Benavente es aferracat de cap a
peus. Ja no cal esmentar autors de
categoría inferior. Ja no cal parlar
d'aquest pobre Muñoz Seca, que en
cap país del món veritablement ci-
vilitzat no podria estrenar les seves...
no se com qualificar el teatre de
Muñoz Seca.

Per a donar-nos compte del baix

YERMA

es representa cada nit

tantes me entregaban: unas almas

remendadas, llenas de lepras y de

vicios. Un asco." Naturalmente, de

las almas que creuen en el dimoni

i adhiu amb el dimoni mercaderen,

després d'haver mercaderat amb

Deu, no poden ésser d'altra ma-

nera.

Ja el seu León de Andreu ens diu

en una seva novel·la, "Memories de

Satanas", com el diable fou estatut

i enganyat pels homes.

En aquesta obra de Casona el dia-

ble fa la seva aparició sota una creu,

cosa que ens recorda alio que

"tras de la cruz está el diablo". Per

això, més que entre gent de diabo-

xa i vida irregular, cal cercar l'ex-

angel que peca per no adorar el

Verb fet Home —Vegis Suárez, de

"Angels". Llib. 7. Cap. 13.—, a l'es-

glésia, en el convent, en el si de

ge més famós de bona fama cada

dia, figuren en un partit d'ordre, i

contribueixen a les subscripcions per

"a las victimas del deber".

"Otra vez el diablo" té un to am-

able de farsa, de caricatura: de farsa

escrita per un poeta, de caricatura

intelligent. El diable és el personat-

ge més noble, més bona persona, més

desinteressat de l'obra. Tots són ac-

tores —"hipocritas", segons la veu

grega— menys el diable, que és es-

pectador; tots són moguts per un

desig, per una ambició, tots menys el

diablo, que mentre els altres actuen

el jutge.

La moral de l'obra —perquè "Otra

vez el diablo" té una moral— és que

al diable l'hem de matar en nos-

tre mateixos. La moral externa —la

bellíssima, de frase, de saber crear—

és perfecta.

Alexandre Casona ha fet una obra

bella, sensible, per a públics intel-

ligents.

Cal dir que el públic del Barcelo-

na sabrà estar a l'alçada de les cir-

cumstàncies.

Molt bé, però molt bé, Pedro Lo-

pez Lagar en el diable; té un di-

able esplèndid, de parlar amarg i

trist, un diable que inspira més

lastima i simpatia que els altres

personatges. Molt bé —natural-

ment— Margarida Xirgu, en l'estu-

diant, donant-li l'alemanya lírica que

requereix el personatge.

El senyor Contreras, un xic vacil-

lant. El senyor Maximino creiem que

equivoca el tipus i interpreta l'obra

de Casona com si es tractés d'una

obra del senyor Fernández del

YERMA

es representa cada nit

tantes me entregaban: unas almas

remendadas, llenas de lepras y de

vicios. Un asco." Naturalmente, de

las almas que creuen en el dimoni

i adhiu amb el dimoni mercaderen,

després d'haver mercaderat amb

Deu, no poden ésser d'altra ma-

nera.

Ja el seu León de Andreu ens diu

en una seva novel·la, "Memories de

Satanas", com el diable fou estatut

i enganyat pels homes.

En aquesta obra de Casona el dia-

ble fa la seva aparició sota una creu,

cosa que ens recorda alio que

"tras de la cruz está el diablo". Per

això, més que entre gent de diabo-

xa i vida irregular, cal cercar l'ex-

angel que peca per no adorar el

Verb fet Home —Vegis Suárez, de

"Angels". Llib. 7. Cap. 13.—, a l'es-

glésia, en el convent, en el si de

ge més famós de bona fama cada

dia, figuren en un partit d'ordre, i

contribueixen a les subscripcions per

"a las victimas del deber".

"Otra vez el diablo" té un to am-

able de farsa, de caricatura: de farsa

escrita per un poeta, de caricatura

intelligent. El diable és el personat-

ge més noble, més bona persona, més

desinteressat de l'obra. Tots són ac-

tores —"hipocritas", segons la veu

grega— menys el diable, que és es-

pectador; tots són moguts per un

desig, per una ambició, tots menys el

diablo, que mentre els altres actuen

el jutge.

La moral de l'obra —perquè "Otra

vez el diablo" té una moral— és que

al diable l'hem de matar en nos-

tre mateixos. La moral externa —la

bellíssima, de frase, de saber crear—

és perfecta.

Alexandre Casona ha fet una obra

bella, sensible, per a públics intel-

ligents.

Cal dir que el públic del Barcelo-

na sabrà estar a l'alçada de les cir-

cumstàncies.

Molt bé, però molt bé, Pedro Lo-

pez Lagar en el diable; té un di-

able esplèndid, de parlar amarg i

trist, un diable que inspira més

lastima i simpatia que els altres

personatges. Molt bé —natural-

ment— Margarida Xirgu, en l'estu-

diant, donant-li l'alemanya lírica que

requereix el personatge.

El senyor Contreras, un xic vacil-

lant. El senyor Maximino creiem que

equivoca el tipus i interpreta l'obra

de Casona com si es tractés d'una

obra del senyor Fernández del

diablo.

Recordem i vegeu el gran poema

YERMA

DE TEATRE POPULAR

UNES PARAULES D'ENRIC LLUELLES

Enric Lluelles tenia anunciada una
campa... de Teatre Popular a l'ap-
oll. Lastimosament, sembla que
la cosa, per ara, s'ha ajornat. Llu-
elles, però, no desisteix del seu pro-
posit.

I com que del seu entusiasme i
de la seva intenció Catalunya
en pot esperar grans coses, hem vol-

l'art no és altra cosa que la forma
expressiva de què ens valem per a
traduir amb més o menys exactitud,
correció i elegància els nostres sen-
timents, les nostres passions i el no-
stre anhel de superació constant per
tal d'arribar a la perfecció màxima
i a la suprema grandesa espiritual.

Així, doncs, quan l'artista i l'humà

gu, que ens digués quèlcom del que
el opina sobre el que ha d'ésser teatre
popular.

Heus ací, doncs, preses gairebé ta-
quigraficament, les paraules d'Enric
Lluelles:

—Si m'el felen restringir a uns límits
determinats, no podria definir que
entenc per teatre popular en el sen-
tit, gairebé sense sentit, que algu ha
volgut donar-li de cosa de barrada.

Cal no confondre l'aspecte decoratiu
o extern amb l'aspecte essencial del
popular artístic. Poble és el con-
junt d'estaments que formen una
nassa. Els més variats elements i
les més oposades tendències, ideolò-
giques i sentimentals, en unió bi-
garrada, diversa, però una, consti-
tueixen el conglomerat social. Exis-
teixen, no obstant, uns punts bàsics,
uns característics rals, indele-
gibles, eterns, una principalitat
ètica i temperamental peculiar que
defineixen la personalitat Poble en
la seva substància. Es ací on cal
cercar el veritable sentir del popular.

Resten pocs dies per a veure

YERMA

TELONS CURTS

ELS AUTORS LLEGEIXEN
DESPRES D'HABER ES-
CRIT

Manuel Góngora llegí el passat diu-
menge a Eugenia Zuffoli la seva nova
comèdia, "La mujer de piedra".

Eduard Marquina ha llegit a
l'empresa del Fontalba la seva dar-
rera producció, "En el nombre del
Padre".

Dos exits de lectura i dues obres
per a començament de temporada.

EL PUBLIC ES DECLARA
ENEMIG DE L'ENEMI-
GO PUBLICO

Al teatre de la Comedia, de Ma-
drid, el passat divendres s'estrena
"El enemigo publico numero 1", ori-
ginal de Quintero i Guillén.

Segons la premsa madrilenya, ja
des de les primeres escenes el públic
va declarar-se enemic irreconciliable
de l'altre enemic que els senyors
Quintero i Guillén varen presentar
al teatre de la Comedia.

KIKI, SONIA O KETTY

La companyia de Josep Clapera no
debutarà amb "Kiki

L'ORDRE
PUBLICVAGA DE BRAÇOS CAIGUTS
SOLUCIONADA PER LA POLICIA

En un taller de reparacions d'automòbils de la Via Augusta, i amb motiu d'haver estat acollides un dels obrers que hi treballaven, els altres feren palesa llur protesta fent vaga de braços caiguts.

Així que la policia en tingué coneixement, sortiren cap a aquell lloc diversos guàrdies i agents, els quals començaren els obrers a depurar la seva actitud, cosa que aconseguiren de seguida.

DETENCIO D'UN SUPOSAT
EXTREMISTA

La policia ha detingut a Lleida un individu que sembla de filiació extremista i l'ha traslladat a la Prefectura de Policia de Barcelona.

Li foren ocupats pàmpels i documents de caràcter extremista. El detingut digué que els havia comprats a un desconegut, sense saber de què es tractava.

DETENCIO D'UN INDOCU-
MENTAT A FIGUERES

A Figueres ha estat detingut per la policia el subdit belga Juli Lucio Gandek, de 54 anys d'edat. Serà proposat per a l'expulsió, per indocumentat.

UN INDIVIDU REPUG-
NANT

A instància d'unes penes menors d'edat ha estat detingut per la policia, en un terrat del carrer del Primer de Maig, un individu que respon al nom de Camil Font Gimeno, el qual cometia una mena d'immoralitat davant a les criatures.

Ha ingressat a la presó.

SUICIDI

En absència dels seus familiars, el jove de 16 anys Enric Agustí es penjà d'una corda al seu domicili i morí ofegat.

Hom ignora les causes d'una tan irreparable resolució.

ESCAJOL I DETENCIONS
AL BORN

Al mercat del Born, a conseqüència de rivalitats entre els descarregadors, es va produir un avallot en el qual intervingué la policia, que s'emportà Adolf Álvarez i Emili Oliveras.

Foren duts al Palau de Justícia, a disposició del jutjat de guàrdia.

PER NO OBEIR ELS CAR-
RABINERS

Prop del Camp de la Bota ha estat detingut Manuel Ribera, acusat dels carabners de no haver-los volgut obeir.

SUICIDI FRUSTRAT

Dimenge al matí intentà posar terme a la seva vida, llançant-se al pas del tramvia de la Rabassada, Francesc Virgili i Lladador, de vint-i-quatre anys.

Abans havia pres una dissolució d'amoniac.

En greu estat, passà a l'Hospital de Sant Pau.

GREU ATROPELLAMENT
D'UN NEN

El nen, de set anys Josep i Doier fou atropellat, al passeig Nacional, per un auto.

El pacient fou admès al Dispensari del districte, de lesions de pronòstic reservat, i del fet hom en donà compte al Jutjat de guàrdia.

ELS INFANTS DELIN-
QUENTS

Els Mossos d'Esquadra de Santa Coloma posaren a disposició del Jutjat el nen Robert Vilaplana, el qual es dedicava, en aquella població, a robar tot el que podia i ho venia després a Badalona per a poder malgastar-se els diners.

MOR A LA CLINICA DE
PSIQUIATRIA

L'administrador de la Clínica Psiquiàtrica posà a coneixement del Jutjat de guàrdia la mort, en aquell establiment, de Joan Castells i Cuilet, que hi ingressà el dia 28, a conseqüència d'un accident sofert a l'Hospital Clínic.

Per ordre del jutge, el cadàver fou portat al dipòsit judicial.

ANUNCIS OFICIALS

«BANCO HISPANO COLONIAL»

Des d'avui, dia 1er d'octubre, tots els drets financers es pagaran a aquest Banc els cupons del Deute Municipal de l'Interior, venuts el 30 de setembre del 1935; sèries A, B i C de l'emissió del 1906; sèrie D del 1907 i 1910; sèries E i F del 1912; sèries B del 1912, 1913, 1916, 1917, 1918, 1919 i 1920; emissions del 1921 (Desena), 1921, 1925, 1925 (Fc. Sarrià), 1926, 1928 (Fort Franc), 1928 (ampliació Fc. Sarrià), 6 per 100; emissions del 1928 5 x 100, 1929, 1933 6 per 100 i 1934 6 per 100 lliure d'impostos. Així mateix es pagaran els cupons de les obligacions de l'Exposició d'Indústries Elèctriques, emissió del 1922; Sarrià del 1911, i Bons de la Reforma, emissió del 1908.

Barcelona, 30 de setembre del 1935.

El director general
EDUARD M. BUXADERAS

LA JUSTICIA
MILITARL'AUDITOR DE LA DIVISIO
VISITA EL SENYOR SAN-
CHEZ OCANA

Ahí al migdia els informadors no pogueren entrevistar-se amb l'Auditor de Guerra per trobar-se aquest conferenciant a la Divisió amb el general senyor Sánchez Ocaña.

A la Comandancia General trobaren el senyor Grau en el precís moment que sortia del despatx del general i els periodistes li preguntaren quin era el motiu de la seva visita.

—Questions de justícia—digué el senyor Grau Singla.

—Han tractat de les causes que han de passar a la jurisdicció ordinària?—preguntà un informador.

—Efectivament, però diguin que he estat a visitar el senyor Sánchez Ocaña.

CAUSES QUE PASSARAN
A LA JURISDICCIO OR-
DINARIA

Amb motiu de l'ajecament de l'estat de guerra i d'acord amb el contingut del decret del ministre de Ram, han de passar a la jurisdicció ordinària totes aquelles causes que s'instruïren fins ara als jutjats militars, però que per la seva naturalesa no entren de ple en el fur militar, encara que fins ara estaven considerades com a tals, degut al fet que en el seu declaratori de l'estat de guerra s'especificaven com a delictes de caràcter militar.

Així és que totes les causes per tinença il·legal d'armes, explosius, finació de pasquins, rotatius, etc., es a dir, totes aquelles, com nem diu abans, que no constituïen delictes militars, passaran a la jurisdicció ordinària.

LA CAUSA DE L'HOSPITA-
LET ALS DEFENSORS

Ha estat lliurada als lletrats defensors la causa número 101 pels fets d'octubre a l'Hospitalet, per tal que en el termini de cinc dies redactin els respectius escrits de defensa.

A VISTA I VEREDICTE

L'Auditor de la Divisió ha autoritzat la vista i el veredict de la causa número 323 contra Lluís Comelles Fluvia i Antoni Güell Caballeros, de Badalona, pel suposat delict de rebeldia militar.

LECTURA DE CARRECS

Ahí al matí, al despatx del jutge senyor Artur Galán, va tenir lloc la lectura de carres als processos en la causa número 110 de l'any passat que s'instruïren pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Sant Andreu de la Barca i Martorell contra Josep Buil Castany i dotze processos més.

UNA AGRESSIO

El jutge tinent senyor Modest Palacio ha començat a instruir diligències per l'agressió que per part d'un operari ha estat objecte l'encarregat d'una casa de reparacions d'ascensors anomenat Enric Malé.

DEL «CONCURS
LACTEA 1935»

El diumenge passat al matí es verificà al Restaurant del Parc, el sorteig dels premis del Concurs Lactea 1935 de «Llet Condensada Lactis Gispert» entre els concursants que encertaren les dues poblacions que es demanaven.

Lluc Lactis Gispert, aprofitant aquesta avinentesa per a aplegar en un acte senzill i cordial els esmentats concursants i els representants de la premsa barcelonina, els quals foren obsequiats amb un vermut.

El sorteig, el resultat del qual publicarem en un altre lloc d'aquest mateix número, es portà a terme amb una escrupolositat desusada que va satisfer els més exigents. Un cop fou acabat es va comunicar a les persones que no els havia correspost cap premi, que la Direcció de Productes Lactis Gispert els trametria també un obsequi.

Els aplaudiments insistent dels que eren en aquesta festa, varen obligar el senyor Gispert a adreçar-los la paraula. Digué que Productes Lactis Gispert era una empresa genuïna catalana que començà no fa gaire amb cinc obrers i en la qual ja n'hi treballen avui a prop de setanta. La data d'avui, va dir, l'hauré de recordar sempre com una de les millors de la meua vida perquè el plaer d'estar reunit amb vosaltres, coincideix amb la col·locació de la primera pedra del nou edifici-fàbrica.

Tot seguit, després d'una salutació del seu representant a València, senyor Cucarella, va finalitzar aquest magnífic acte.

Desigem a Productes Lactis Gispert tota mena de prosperitat.

la humanitat
PRODUCTES LACTIS GISPERT
Llet Condensada "Lactea"

Resultat del sorteig dels premis del Concurs "Lactea" 1935, efectuat el propassat diumenge al saló de festes del Restaurant del Parc: Dels 78 senyors concursants que presentaren la solució exacta, han resultat afavorits els següents senyors:

CONCURSANTS

Joan Cusell	Carders, 33.
Joan Martí	Joan Llorens, 19.
Vicenç Roda	Sant Tomàs, 3, 3r.
Amadeu Bayo	Angel Guimerà, 64.
Josefa Homs	Carnisseria, 9.
Pere Bas	Jesús, 8, 1r, 2a.
Maria Abelló	Estació M. S. A., 2n.
Annetta Canadell	Sant Medí, 24.
Carme Trallero	Carme, 60, 2n, 2a.
Francesc Martí	Joan Llorens, 19.
Martí Serrat	Provença, 162.
Antoni Zaragoza	Estació M. S. A., 2n.
Alvar Pons	Sant Pau, 70, 2n, 4a.
Josep Sanmartín	Carretes, 54, 5è, 1a.
Lourdes Bataller	Emborrass, 6, 1r.
Miracle de Caso	Consell de Cent, 411.
Jacint Borràs	Marimón, 8.
Emili Cucarella	Joan Llorens, 19.
Maria Toda	Estació M. S. A., 2n.
Enric Soler	Joan Llorens, 22, 2n.

Barcelona	1
València	2
"	3
"	4
Valls	5
Barcelona	6
Reus	7
Barcelona	8
"	9
València	10
Barcelona	11
Reus	12
Barcelona	13
"	14
València	15
Barcelona	16
"	17
València	18
Reus	19
València	20

COMERCIALS

J. Cusell	Carders, 33.
E. Cucarella	Joan Llorens, 19.
E. Cucarella	Joan Llorens, 19.
A. Bayo	Angel Guimerà, 64.
J. M. Manresa	Raval Sant Antoni.
J. Masjuan	Menéndez Pelayo, 94.
J. Ferrando	Plaça del Sol, 2.
J. Castells	Sant Medí, 24.
E. Izarre	Carme, 58.
E. Cucarella	Joan Llorens, 19.
J. Massanes	Provença, 162.
J. Ferrando	Plaça del Sol, 2.
J. Cusell	Carders, 33.
J. Torras	Cera, 35.
F. Domènech	Emborrass, 10.
J. Antón	Consell de Cent, 388.
J. Esmandia	Sant Gervasi, 42.
J. Cucarella	Joan Llorens, 19.
J. Ferrando	Plaça del Sol, 2.
E. Cucarella	Joan Llorens, 19.

NOTA: Als senyors concursants que han pres part en el sorteig i no han estat afavorits per la sort, els serà lliurat un obsequi recordatori del nostre primer Concurs "Lactea" 1935.

LES COMARQUES.

A LLINAS DEL VALLES

Ha dimitit el gestor municipal de Lliga Catalana

Ha dimitit el senyor Taulat, gestor de la Lliga. Les causes que l'han induït a abandonar el lloc són el no estar d'acord amb la política vençut que realitzen els seus companys, representants del senyor Pic, i també una conseqüència de la Festa major. La dimissió ha produït inquietud entre els, en veure que el «Bloc» local començava a esquarterar-se; els gestors restants han celebrat una sessió matinal, a la qual han acudit tots amb dissimul, tot fent veure que sortien a donar un pas, però per tal d'intentar armar la qüestió abans que la notícia s'escampés per la vila.

—La Festa major d'enguany, per

LA REGLA

suspena tornarà ràpidament amb les famoses PERLES FEMI

obra i gràcia dels senyors gestors, tinguda una significació política extraordinària importància; foren ells els que, demostrant una vegada més una manca de visió política que encanta, volgueren donar aquesta tendència, i per cert que sortiren amb la seva. L'aveïnat que tingué l'adhesió majoritària del poble, l'envelat popular per excel·lència, fou el de guerra, el nostre.

Els gestors, i qui diu gestors diu CEDA, Lliga, Radicals, etc., etc., els altres anys feren l'envelat a la plaça de Caritg, que és una plaça un poc desplaçada del centre vital de la població i, per tant, de l'afluència de forasters; però aquest any, satisfent velles aspiracions de quatre llerotxistes, i sobretot amb el deliberat propòsit de donar a la festa un sentit polític, els gestors decidiren instal·lar el seu envelat a la plaça de F. Macià, plaça cèntrica on afloïxen les vies de comunicació i, per consegüent, lloc preferit pels forasters i especialment plaça on tradicionalment s'instal·lava l'envelat popular que s'enduia l'èxit de les festes.

Amb les condicions que reuneix el lloc i, al l'assí, «manant», els gestors se les prometien tan felices que ja sospesaven, amb la rialleta als llavis, el triomf llur i el traspàs nostre; és clar que tingueren moltes diver-

gències entre ells —toparen amb el gestor que ara ha dimitit, que té un cafè a la plaça de Caritg—, que no comprèn el «perquè» de moltes posicions dels seus benemèrits instigadors, i també tingueren la gran ensopegada que els estudiants que sempre havien anat amb ells, justament aquest any que «manant», per qüestions diverses, organitzaren una festa exclusivament per a ells. Però els gestors, o els que porten la batuta, seguien impertèrrits, a desgrat de tots els obstacles, amb la il·lusió de tenir un gran èxit i treure'n després conseqüències polítiques que referendessin més o menys la seva especial situació política.

No sabem si els gestors continuen entesos a voler treure conseqüències polítiques del seu èxit, que no volim saber on els hauria de conduir; de moment, l'èxit passà als nostres rengles, i les conseqüències de retop, els encanien ells amb la pèrdua d'un gestor; nosaltres els en fem reure per a dir-los el que se segueix:

Reapareix

sense dolor ni molestia de cap mena el període suspès amb PERLES FEMI

«Ja ho veieu, senyors gestors: el nostre poble pensa i raona; encara que haguéssim caigut en la trampa de triar l'altra plaça, especulant vosaltres sobre l'animadversió que nosaltres poguéssim sentir vers el gestor que viu a la de Caritg, encara que ens haguéssim endinats més cap al desert, nosaltres ho hauríem convertit en un oasi i l'èxit hauria coronat la nostra festa. És que el nostre partit conserva íntegrament el prestigi guanyat al seu pas pel municipi i el poble sent respecte i estima el partit i els homes que mitjançant la voluntat expressa del poble acudeixen al govern del municipi i governen amb equanimitat, moralitat i justícia.

—El nostre partit contestarà adequadament l'estat de comptes que els gestors han fet repartir pel poble, fet a llur capçal i amb tota la mala intenció de que són capços, i contestarà com es mereixen

als homes que l'any 1931 deixen el Municipi ple de deutes i amb 480 pessetes a la caixa municipal, i que quan tornen al municipi, al cap de quatre anys, troben a la caixa 7.132,89 pessetes, els seus deutes pagats i una colla de millores realitzades.

LLEIDA

ESPORTS: L'ACCIDENT D'AUTO-
MÒBIL DE LA CARRETERA DE
BALAGUER: NOUS REGISTRES

Dimenge se celebrà la jornada anual dels Segons Campionats Provincials d'Atletisme. La puntuació definitiva ha quedat establerta com segueix: Clubs d'Esports, 111 punts; Escola del Treball, 98; Unió Esportiva, 71 punts; Federació de Joves Cristians, 44; L'Agrupació Esportiva Tradicionalista va classificar-se en darrer lloc, només amb 3 punts.

Resultats dels encontres de futbol corresponents a la segona categoria ordinària: Al camp de la Bordeta, el C. B. Català, de Cervera, perdé davant el Lleida Esport Club, per 4 gols a 0; al camp d'Esports, I. E. Lleida guanyà el Borges per 4 a 1.

—Com a ampliació del trist succeït ocorregut darrerament a la carretera de Balaguer, del qual ja donàrem compte, podem dir que la noia morta era veïna del poble de Regola.

PERLES

FEMI són un prodigi de la ciència moderna

REBUTGEU IMITACIONS!

tenia 22 anys i es deia Trinitat Aldoma. A més, podem ajornar que, dissortadament, dues de les tres altres persones que resultaren greument ferides, han mort. Es desconeixen encara els noms de totes elles.

—Per segona vegada, el dissabte a la nit uns parelles de guàrdies d'assalt, sota el comandament d'un tinent, es presentaren a tots els bars i cafès d'aquesta població i escorcollaren minuciosament el públic que hi havia. Sembla que els escorcolls no donaren resultat.

GIRONA

DETENCIO D'UN EX-AGENT DE
POLICIA

Girona, 30. — Aquest migdia ha ingressat a la presó d'aquesta ciutat l'ex-agent de policia de la Generalitat senyor Joan Carreres, el qual fou jutjat en la causa número 119 de l'any 1934 junt amb l'altre agent senyor Martínez i el cap de vigància senyor Gómez Serrano.

Al senyor Gómez Serrano li resultaren vuit anys de presó, i als senyors Martínez i Carreres sis mesos, que compliren a la presó de la nostra ciutat.

Sembla que aquesta detenció obeeix al fet que la causa fou tramesa al Tribunal Suprem per a la revisió, i que ara el fiscal demana sis anys per als senyors Martínez i Carreres.

Ahí al matí, Josep Pages i Garriga, veí de Jafre de Ter, de 71 anys d'edat, estava al peu de la sequa coneguda per Rec del Mol, d'aquell terme municipal, i mentre netejava una boccia tingué la dissort de relliscar i caigué a l'aigua. El fort corrent se l'endugué i morí negat.

—Va declarar-se un violent incendi a la fàbrica de ciment que el senyor Lluís Pons i Tusquets, veí de Barcelona, té establerta al terme de Montagut a conseqüència del resacaament d'una caldera. Quedà destruïda part de la maquinària i el sostre de l'edifici.

No oocorregueren desgràcies personals. Les predues materials es calculen en uns 8.000 pessetes.

—Ha estat detingut a Sarrià de Ter Ter Enric Massó i Ventura, de quantitat anys, veí d'aquella població, acusat de maltractar els seus pares perquè aquests es negaven a lliurar-li una quantitat. El detingut ha denunciat davant del jutge que el seu pare tenia una arma sense el corresponent permís. Una vegada comprovada la denuncia, el pare na estat detingut i posat a disposició del jutjat municipal.

—Ha pres possessió del càrrec de Comissari de Vigilància d'aquestes comarques el senyor Valdivia i Eulate, inspector de primera.

—Ha estat nomenat secretari de l'Audència Provincial d'aquesta ciutat el senyor Pons Sabater i Caselles.

Aquest matí, després d'haver passat unes tres setmanes a Girona pintant els seus paisatges, han marxat cap a Londres Mr. Linden Milliar i Mr. Sidebotham Gould, australianos.

FEMI

és el nom de les famoses PERLES que tanta fama tenen pels seus resultats definitius. Venda, Farmàcies

—Ara, per acabar, voldríem fer una pregunta al senyor alcalde: Com pensava arran d'aquest qüestió del cens electoral, ja que encara es l'horra que ha de dir res. Que no ens surti després que només el tinguin els seus amics!

l'ollivera s'està estenent per tot el camp de Tarragona. Hom tem que les condicions meteorològiques siguin favorables a un desenvolupament ràpid de la plaga i reduïda sensiblement la collita.

—Un obrer minador que treballa va en un pou de la casa Sabater, tingué la dissort de caure-hi i es produí ferides a tot el cos. En un cotxe, fou portat al seu domicili.

—El dia 7 d'octubre, s'efectuà l'obertura de curs a l'Institut de Segona Ensenyança d'aquesta ciutat.

MAS & ROCA
CAMISERS
CASA ESPECIAL PER
A CAMISERS A MIDA
CARRERERISSA, 24 i 26
D'ANTANELLA 16

CASSA
DE LA SELVA

CONCURS DE BESTIAR
Dema, dimecres, tindrà lloc a la nostra vila un concurs de polleria i de bestiar porquí i es repartiran diversos premis per la Comissió Foment del Mercat.

Cada primer dimecres de mes tindran lloc aquests concursos.

CALELLA

LA FESTA MAJOR

Ja hem passat la Festa Major, que per cert tal com anunciàvem la setmana passada, ha estat molt divertida i concorreguda i amb algunes coses censurables.

En primer lloc hem de dir al senyor Masmitjà, propietat del cinema Ancora, que quan hom posa una nota al programa, sobre que no vol cap encàrrec i que sàuria per rigoros ordre de venda s'ha de tenir una mica més de formalitat, que si bé pot dir ara que té tot Calatjà, pot veure un dia que la cosa canviï, i no cal jugar.

De rutbol, el nostre Club cada dia ho fa més malament, i així diumenge passat va perdre amb el Terrassa per 2 a 1 i el dimarts, contra l'Europa, per 3 a cap. Cal que la Junta arregli el millor equip, car l'últim, a cada ensopegada, queda ressen-

L'ajuntament també ho té força bé, per no desentonar; l'única cosa censurable foren els focs d'artifici, que foren molt lluminosos als d'altres anys de la festa, però que ara, a causa de la mala gestió, no ens surti després que només el tinguin els seus amics!

NEUMATICS GRATIS

hom els pot obtenir a la

CENTRAL DEL NEUMATIC

PASSEIG DE LA REPUBLICA, 81

(Abans P. St. Joan)

Aprofitau aquesta oportunitat

Solament el mes d'octubre

CARDEDEU

D'UNA CLAUSURA

Fent referència a la clausura de la Primera Exposició d'Art, la Societat d'Agrupació de Forasters, representada pel seu president, fa constar:

Que si les autoritats locals no assistiren a aquell acte fou perquè amb intenció que constituís una cerimònia senzilla, despullada de tot caràcter oficial, no hi foren invitades, com tampoc no s'invità cap altra persona, excepció feta dels expositors, per als quals estava també reservat exclusivament el lloc, que en no complir-se resultaren un mort i diversos ferits greus. Malgrat les nostres esmoracions, no hem pogut obtenir més referències.

—Destinat al servei de trasllat de malalts i accidents que afecten al Centre Sanitari Intercomarcal de la nostra ciutat, ha estat construït un cotxe-ambulància dotat de tots els avenços moderns.

—El Club Natació Reus «Pioners» treballa activament en la tasca de deixar el seu camp en impecables condicions per a celebrar-hi els dies 5 i 6 d'octubre els campionats de Catalunya de Decathlon.

—Tenim notícies que la mosca de

Totes les misses que se celebraran avui, dimarts, dia 1 d'octubre, a les esglésies

GOVERN GENERAL

REUNIO DEL CONSELL -- HA ESTAT PRORROGAT EL PRESSUPOST FINS A FI D'ANY -- EL SENYOR PIC DONARA AVUI ALS PERIODISTES UNA REFERENCIA VERBAL DE LA REUNIO -- EL GESTOR DE CULTURA NO SAP, ENCARA, SI ES FARA SOLIDARI DE L'ACTUACIO DEL GOVERNADOR INTERI, EN EL REFERENT A ORDRE PUBLIC

Ahí, al migdia, quan els periodistes pueren a la Federació, el tal de fer informació, els fou comunicat que el senyor Pic no era a la casa. El governador interí passà el dia a la seva casa de Caldes, fins a mitja tarda, que es traslladà al Palau on havia de presidir la reunió del Consell que havia estat convocada per a les set.

Amb tot això, els informadors no

A tots els Transportistes de Catalunya

Hem rebut el següent manifest, que per creure'l d'intèrès, el reproduïm íntegrament. Diu així el manifest:

«Per part dels Poders Públics s'han publicat recentment diverses disposicions, les quals condemnen el transport per carretera de persones i mercaderies a desaparèixer.

Davant de sembla que a allò que constitueix el nostre mitjà honrat de guanyar-nos la vida i el pa dels obrers que treballen a les nostres ordres, no podem romandre quietes ni callats. Ens cal elevar la nostra protesta energètica, viril, rotunda, tan vigorosa com reclamem les angústies i apremiants circumstàncies que venim travessant, plenes d'amenaça per a l'esdevinidor de la nostra indústria. Hem d'actuar sempre, naturalment, dintre de la legalitat; i que les Lleis ens donen mitjans per a defensar els nostres legítims drets tan atropellats com bescantats en aquests moments de vacil·lació; i la nostra actuació ha d'ésser immediata, secundant la campanya que la Junta Nacional d'Entitats d'Auto-Transport en representació de tots els transportistes d'Espanya, els quals com a germans seus han adreçat a nosaltres, els catalans, perquè juntem els nostres esforços als seus, en aquesta hora decisiva, amb la finalitat de defensar interessos que ens són comuns, per ésser els mateixos.

L'eficàcia de l'acció que cal portar a cap, depèn de la cohesió i disciplina de tots els que a Espanya vivim de la indústria del transport per carretera, ja que tots hem de fondre els nostres anhels en un sol, invencible, gran i poderós, per la força que ha de donar-li el seu caràcter de nacional.

LA NOSTRA CAMPANYA

La nostra campanya ha d'ésser vial, amb simpatia per tots els espanyols, exceptuant-ne la minoria causant i culpable de la persecució injusta de la qual se'ns fa objecte; i hem de comptar amb l'ajut de tots els industrials i agricultors de la nació, ja que gràcies al transport automòbil, els productes agrícoles de la majoria dels pobles d'Espanya que es troben mancants de ferrocarril, podent transportar-se ràpidament i en bones condicions de conservació als grans centres consumidors. Passa el mateix amb els productes industrials manufacturats en llocs allunyats de les vies de comunicació, amb les garanties d'higiene i rapidesa amb què no efectuen els camions.

En defensar els interessos del transport per carretera, defensem els de l'agricultura, la indústria, el comerç i el turisme espanyols, i de tot Espanya; defensem un dels sectors més importants de l'economia nacional, en el gènere aspecte de la circulació i distribució de riquesa.

Si en aquests moments solemnes per als transportistes, romanguéssim quietes i silenciosos, no mereixeríem pas el qualificatiu d'homes, i en un demà molt proper hauríem de plorar com a fembres histèriques i depauperades la pèrdua d'allò que no sabem defensar amb la deguda virilitat.

Per aquestes raons és necessari que, serenament, complim amb totes les ordres i instruccions del Comitè Nacional d'Entitats d'Auto-Transport d'Espanya, les quals us seran comunicades oportunament, donant així proves de la major disciplina; que cada transportista i cada entitat us trobin, doncs, preparats, restant cascadament a l'altre costat de la carretera, a l'hora de les estridències, també se us comunicarà al seu dia, puix que no hem de regatejar mitjans de cap mena, dintre la legalitat, la qual no és pas incompatible amb l'energia i la determinació que per a nosaltres té un interès vital.

Se'ns ha dit a un terreny en el qual hem de defensar-nos per a triomfar o sucumbir.

I PER A ACABAR...

I per acabar: Coordinació de transports, si; puix que essent aquesta coordinació racional, representa la convivència harmònica de tots els interessos de la nació, per tant, la seva prosperitat, cristallitzada en la florida esponsorosa de totes les branques de la riquesa del país.

Supeditació dels transports per carreteres a les conveniències del ferrocarril, com és després dels darrers decrets signats, no; així mal, car equivaldria a la ruïna d'Espanya i en conseqüència de Catalunya, ja que els productes agrícoles i pecuaris no podrien circular ni distribuir-se en forma adequada. Desapareixeria el turisme, font inextinguible de riquesa i de cultura; i a més a més, així significaria un retrocés d'un quart de segle en les conquestes del progrés i de la tècnica, donant el triomf a allò que tothom conceptua caduc i anquilosat damunt d'allò altre que representa l'avenc dels temps moderns, en consonància amb les exigències de la vida contemporània, caracteritzada per un dinamisme sense precedents, sotmetent els transportistes per carretera a les conveniències egoistes i interessades de les empreses dedicades al tràfic ferroviari. Equival a donar la sensació que a la nostra pàtria nom perseguim tot el que representa progrés i avenc, i per decòrum nacional, no pot ésser tolerat semblant absurd.

Transportistes: Serenitat i fermesa! Unió i disciplina! No hem de sucumbir, hem de triomfar! Seguiu i compliu les ordres i instruccions que provenen del Comitè Nacional de les Entitats d'Auto-Transport!

Barcelona, 25 de setembre del 1935. Josep Manzanera i Baró, president de la Federació Industrial d'Auto-Transport de Catalunya.

La reunió

Minuts després de les set, presidits pel senyor Pic, es reuniren els gestors de la Generalitat. Hi eren tots menys el discutit senyor De Prat, de Justícia.

El Consell acabà a les vuit, i no fou facilitada cap referència del tractat. Malgrat tot, sabem que, com deia la convocatòria, els reunits es limitaren a fer un estudi dels pressupostos, i no a prorrogar el pressupost, acordant finalment — com tant — tercer trimestre fins a fi d'any, o sigui pel quart trimestre que comença avui.

El senyor Pic, diu...

A la sortida de la reunió els periodistes interrogaren al senyor Pic quin referència podria donar-los dels acords presos, i respongué que no tenia temps de dir res, tota vegada que marxava cap a l'estació a acomodar al ministre d'Instrucció Pública, que tornava a Madrid. Afegí que avui donaria amplis detalls i es sotmetria a les pre-unes que se li volguessin fer.

Un periodista li féu una pregunta relacionada amb l'Ordre Públic i el senyor Pic, acompanyat del gestor d'Economia senyor Sedó, es disposa a marxar del Palau, dient als periodistes: — Demà... demà em parlarem.

El senyor Duran i Ventosa no diu

El gestor de Cultura, en sortir de la reunió fou interrogat per uns periodistes.

El senyor Duran i Ventosa confirmà que la reunió havia estat convocada únicament per a resoldre l'afar dels pressupostos, i que havien prorrogat el del tercer trimestre.

— No s'ha parlat més de qüestions d'ordre públic...? — li fou preguntat.

— No hem parlat més que de finances. De veres.

— Però sabeu que el senyor Pic s'ha fet càrrec de les funcions d'Ordre Públic?

— Si...

— Per tant — deduí el periodista — si el senyor Pic, president del Consell es fa càrrec de l'Ordre Públic, vosaltres, els consellers es feu solidaris de la gestió que es porti a terme en aquest sentit.

El gestor de la Lliga es repensà abans de respondre, i no contestà. Es limità a tancar-se la boca amb els dits en forma de candau i expressà amb signes que no podia parlar.

Tantes vegades com s'intentà parlar d'aquesta qüestió, el senyor Duran repetí l'escena, fins que s'acomiadà dient: — No sabem res... No sabem res...

Cèdules personals

«Ha estat concedida una darrera prorroga del període voluntari per a l'execució de l'impost de cèdules personals de l'any actual, la qual finalitza el dia 31 de desembre d'aquest any.

Transcorregut aquest termini quedaran subjectes a les sancions que preceptuen les disposicions vigents els contribuents que no hagin afluït les cèdules personals a l'ur càrrec durant el període voluntari.

Escola d'Agricultura

«Les Escoles Pràctiques i Mitjanes d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, a Celles de Mombui, tan avinent a les persones interessades a ingressar-hi que els exàmens d'ingrés es celebraran els dies 10 i 11 d'octubre, respectivament, a l'Escola Superior d'Agricultura (Urgell, 187), on també podran assistir els alumnes d'aquests exàmens, a partir d'avui fins el dia abans assenyalat per a cada un dels exàmens.

El curs començarà el dia 15 d'aquest mes.

GERMANOR CATALANA I REPUBLICANA DE GRACIA

El diumenge passat aquesta prestigiosa i popular associació gracienc va commemorar el seu divuitè aniversari amb un seguit de festejos, entre els quals sobresortí un acte de concert a càrrec de les senyores Munné i Monrabal de Soler, un partit de futbol al camp de l'Entitat, entre el primer equip d'aquesta i l'Atlètic del Turó; ballades de sardanes i danses modernes i un sopar de germanor, que va veure's molt concorregut i animat. Va presidir-lo el doctor Sabaté i Cantó, que presideix l'entitat, amb els directius senyors Comes, Cases, Munné, Soler, Devesa i d'altres, acompanyats de llurs distingides esposes. Va ésser un acte ple d'animació i harmonia.

A la tarda, l'equip de la casa, com hem dit, va disputar-se amb els jugadors del Turó una artística Copa, que guanyaren els primers. Foren els equips: Cervera i Cervera II, Puigdollers, Català, Gustau, Utset, Cabré, Fornells, Riús, Melitón i Tintoré, per l'Atlètic, i Arias, Galvia i Parladé, Molina, Alexandre (a la segona part Domínguez), Toni, Calvia II, Matos, Domínguez (segona part Boleda), Penya i Llopis.

El resultat fou de 2 a 0 a favor dels de Germanor. Marcaren els gols Domínguez i Boleda.

La popular entitat, que entre les seves activitats compta amb un bon aires dispensari gratuït per als mestres de la barriada, ha entrat amb planta ferma en el seu dinovè any. Desitgem que la pròxima commemoració superi, si hi cap, la del diumenge.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

LE ELECCIONS DE MEMEL

Alemanya ha consultat a Polònia sobre una possible intervenció?

ELS PERIODISTES ESTRANGERS OBSERVEN MOLTES IRREGULARITATS EN L'ACTE DE LA VOTACIO

Memel, 30. — Els representants de la Premsa estrangera, en nombre d'uns seixanta, s'han informat sobre el terreny del desenvolupament de les eleccions per a la Dieta, les quals començaren amb un dia esplèndid de sol tardorol. Comprovaren que la major part de les oficines on hom votava eren molt petites. S'ha pogut comprovar que, a conseqüència del complicat procediment els d'acte de votació, l'elector tenia necessitat d'emprar-hi molt de temps. Els electors més agils arribaven a establir el rècord de cinc minuts, però quasi tots necessitaven molta més estona. Alguns estaven més de quinze minuts per portar els blocs de votació, fabricats a la impremta de l'Estat, els quals eren tan defectuosos que diferents electors es van veure en la necessitat d'usar tisores per a tallar-los. Tot això ha complicat l'elecció i han arribat moments en que els electors es creien que no podrien arribar a les urnes per falta de temps. Aquest ha estat el dels motius de les alteracions de l'ordre en algunes seccions. Alguns corresponents manifesten que han pogut observar com era de difícil mantenir secreta la votació. Tampoc no ha tingut la precaució de facilitar l'emissió als ancians invàlids. El nombre de comissaris electorals reservat a la llista unitària fou insignificant, cosa que suposa un evident perjudici per als candidats.

En un col·legi la missió electoral lituana ha declinat el reconeixement de l'unió comissari delegat per la llista unitària, de manera que sols els lituans han figurat a la mesa. Els corresponents estrangers han pogut comprovar, en moltes ocasions, que als blocs dels butlletins figuraven dos cops els noms d'alguns candidats lituans, mentre que els dels unitaris havien estat omesos dissimuladament. Duien de Bommelwitte que una secció dels blocs distribuïts als locals de votació contenien solament butlletins per a 23 noms, d'un total de 29 que integraven la llista unitària.

LA VOTACIO ES PROLONGA: I ELS ALEMANYES FAN OBSTRUCCIO PER A LA VOTACIO DE LITUANS D'EMETRE LLUR VOT I AGRESSIONS CONTRA ALEMANYES

Paris, 30. — Les notícies que es reben en aquesta capital relatives a les eleccions celebrades ahir al territori de Memel, diferents i considerablement segons siguin de procedència lituana o alemanya.

Les informacions d'origen lituà declaren que la votació ha transcorregut sense incidents de cap mena, i que els alemanys d'aver practicat l'obstrucció com a mitjà per a fatigar els electors lituans i fer-los desistir de votar.

Els alemanys — segons aquestes informacions — romangueren a l'exterior llurs vots i ocasionaren la formació de cues que a vegades eren de mig mil·ler de persones. Això féu que molts pàgases lituans retornessin al camp sense votar, després de passar-se hores i hores esperant torn.

Davant d'aquests fets, tant es procedí que la votació seguis durant el dia d'avui, de les 8 a les 18 hores.

Les operacions de control i escrutini duraran alguns dies. Els prospectes imparcialistes diuen que els alemanys obtindran el 70 o 75 per 100 dels vots emesos.

Les versions alemanyes diuen que durant la nit del dissabte al diumenge grups d'electors lituans, ajudats per la policia, van atacar els carrers de Memel cridant contra els alemanys.

A Mykulaite, un elector alemany fou ferit d'arma de foc per elements de la força de policia que disparaven des d'un cosc de l'administració postal. Al poble de Puculsk, vint lituans agrediren un grup de cinc alemanys que repartien material de propaganda i el feriren.

Un Mykulaite, un elector alemany fou ferit d'arma de foc per elements de la força de policia que disparaven des d'un cosc de l'administració postal. Al poble de Puculsk, vint lituans agrediren un grup de cinc alemanys que repartien material de propaganda i el feriren.

QUE PRETEN ALEMANYA?

Varsòvia, 30. — Circulen greus rumors que atribueixen a Alemanya una gestió exploradora prop del govern de Varsòvia a fi de saber l'actitud que observaria en el cas que Alemanya intervingués a Memel.

La premsa polonesa no creu que hom arribi a aquest estat de coses i no vol concedir confiança al rumor de la intervenció alemanya.

COMENTARIS ALEMANYES

Berlin, 30. — El periòdic «Mitte» comenta les eleccions celebrades ahir a Memel i diu que el complicat sistema electoral preparat per Lituània ha servit sols per a posar de relleu la derrota soferta pel govern de Kovno. Afegix que les mesures adoptades a favor dels lituans i els obstacles posats als germans de Memel són el més flagrant cas de sabotatge en la història de les eleccions parlamentàries d'Europa. Diu també que 10.000 ciutadans de Memel han estat privats de llurs drets electorals pels lituans, que declararan que els passadors de que anaven proveïts no era vàlids per a l'elecció.

OBSERVADORS DELS ESTATS QUE GARANTEIXEN

Klaipeda, 30. — L'encarregat d'afers britànics a Kovno ha vingut a aquesta població per tal d'observar el desenvolupament de les eleccions i vigilar les operacions de l'escrutini. També en representació d'altres potències i amb el mateix objecte han anat a Kovno el secretari de la legació de França i el consol italià a Danzig.

ANTECEDENTS DEL PROBLEMA I MESURES ANTI- ALEMANYES DEL GOVERN LITUÀ

Memel, 30. — Ahir diumenge i avui diu la població del districte de Memel ha votat per a elegir la seva nova Dieta. L'anterior fou elegida el 4 de maig del 1932. Llavors 65.921 ciutadans de Memel (un 95 per 100

dels electors) votaren a favor de 24 diputats del territori de Memel, contra 5 lituans. Teòricament, la Dieta del 1932 complí el seu mandat, fixat en tres anys per la Constitució. Actualment, però, ha acabat en les seves funcions dotze mesos abans de la seva expiració, mitjançant l'obstrucció dels cinc diputats lituans, quan, el 5 de maig del 1934, el comandant militar del districte de Memel destituï de llurs càrrecs cinc diputats ciutadans de Memel. Els lituans pogueren paralitzar la Dieta i ho feren mitjançant una simple obstrucció, ja que la legislació de Memel preveu que per a funcionar necessita la presència d'un mínim de vint diputats.

Entre les mesures fa poc preses per les autoritats lituanes, que els habitants de Memel creuen molt desavantatjoses per a ells, hi ha les següents:

Primera. Concessió del dret de vot a totes les tropes lituanes de guarnició al districte de Memel. Això ha estat considerat com una violació important de l'Estatut de Memel, ja que, d'acord amb la Constitució, els francesos i anglesos sols concediren dret de vot als ciutadans de Memel. Els lituans han traduït aquesta paraula per «habitants».

Segona. Negació del dret de vot als antics membres dels partits nacionals-socialistes de Memel, actualment dissolts. Aquesta disposició priva uns deu mil ciutadans del dret de vot.

Tercera. Un decret dona el poder al comandant lituà de retirar el dret de vot dels antics partits actualment prohibits. Els ciutadans de Memel declaren que el decret està redactat d'una manera que ambigua que permet la seva aplicació a molts més forts de Memel, l'econòmic, que les eleccions del 1932 obtingué onze diputats elegits a la Dieta.

Quarta. Un anunci per part del comandant lituà de Memel, Vladas Zugmaister, d'acord amb el qual les autoritats rebutgen la validesa del dret d'elecció a 11.000 ciutadans de Memel, vistes que els documents que els concedien fa deu anys que no estan en ordre.

Cinquena. Un decret subdividint el districte de Memel en 76 circumscripcions electorals, contra 211 que eren abans; això fa que molta gent hagi d'anar lluny a votar, cosa que pot induir-los a no votar.

Sisena. Un decret mitjançant el qual els vots seran intervinguts per un comitè especial format per quatre lituans i sols un membre del partit dels ciutadans de Memel.

VOTACIONS INVALIDES

Memel, 30. — El comitè electoral, després de llarga deliberació, ha acordat que siguin declarades invàlides les votacions celebrades a la ciutat de Memel, i disposat que es repetixin el pròxim diumenge.

La invàlidesa de les votacions de Zugmaister ha estat declarada perquè com que no hi havia prou protecció, han estat trencades algunes urnes.

A L'HORA DE COMENÇAR L'ESCRUTINI MOLTA GENT NO HAVIA POGUT VOTAR

Memel, 30. — Hom declara que a les vuit de la nit d'ahir, hora de començar el vot, no s'havia produït el vot, no havia estat completat l'elecció sinó a uns dots col·legis.

En altres districtes electorals l'aglomeració de gent era tan gran en aquella hora que els presidents disposats a les persones que feien que entrassin als vestíbuls i patis dels locals on s'emeta el vot per tal d'esperar que llurs vots fossin enregistrats.

En alguns llocs el tant per cent de votants arribà a 96.

El nou director de l'Institut francès de Barcelona

U. Jacques Langlade, catedràtic de la Universitat de Poznan (Polònia) i sots-director de l'Institut francès de Varsòvia, ha estat nomenat director de l'Institut francès de Barcelona, com a successor de Mr. Achille Bertrand, proposat al grau de director d'Instrucció Pública d'Hanoi.

«Miss Egipte» és elegida «Miss Univers»

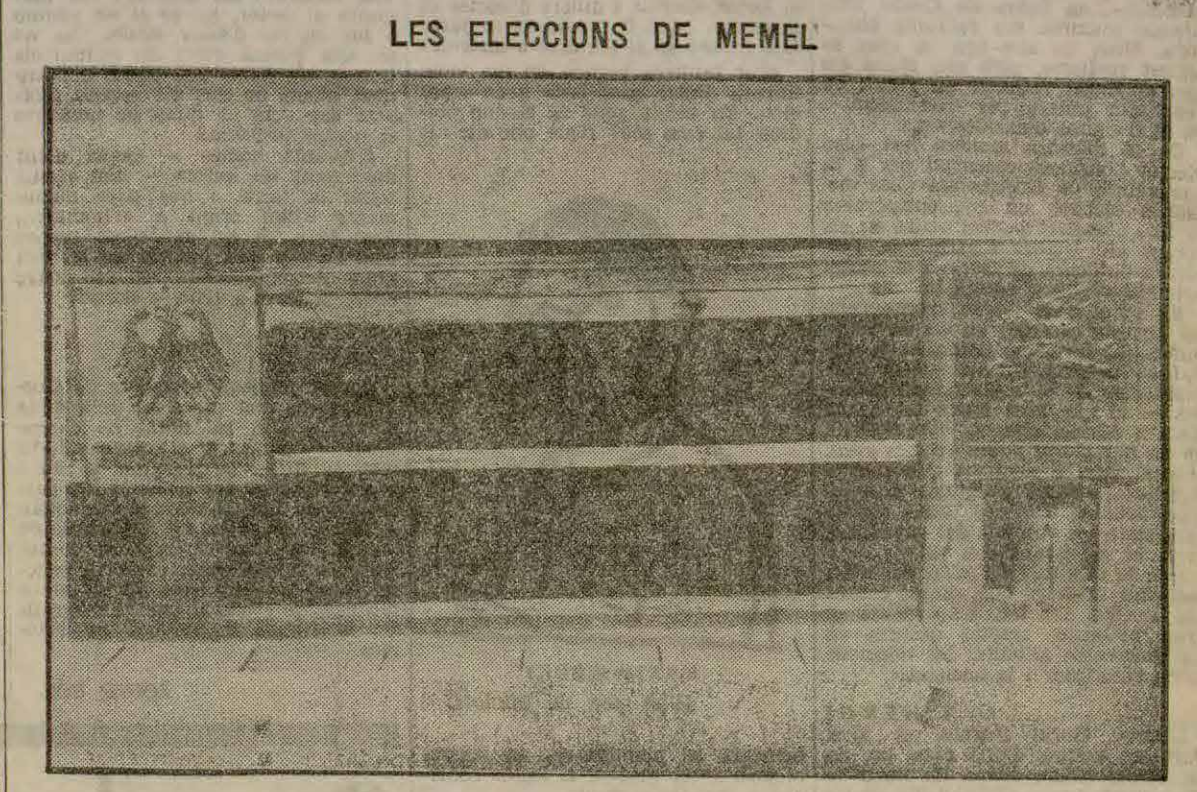
Brusselles, 30. — Anit, al gran saló de festes de l'Exposició Internacional, tingué lloc l'elecció de Miss Univers.

Quedaren semifinalistes en el concurs Miss Espanya, Miss Egipte, Miss Txecoslovàquia i Miss Síria. Per a la final quedaren designades Miss Espanya i Miss Egipte, i es proclamà Miss Univers a aquesta darrera, anomenada Carlota Wasso.

El plet de Leticia

PERU I COLOMBIA RATIFIQUEN EL PROTOCOL DE RIO JANEIRO

Exposit, 30. — El Ministre de Relacions exteriors, senyor Olaya Herrera, i el ministre peruà senyor Be-

Ur, pont que unel el territori alemany de la Prússia Oriental amb el de Lituània, però en litigi. En la fotografia es poden veure els emblemes dels dos països: l'àguila (Foto Urbis Press).

Cada dia surten nous transports de tropes dels ports italians

En deu dies ha crescut d'una manera extraordinària la inflació italiana

ARMES EN GRAN QUANTITAT A ETIOPIA

Londres, 30. — Comunicuen a l'Agència Exchange Telegraph des d'Addis Abeba que han arribat a Etiòpia milers de fusells, centenars de metralladores i centenars de milers de cartutxos.

Afegeix el comunicat que els instructors treballen activament per tal d'ensenyar als indígenes el maneig de les armes, principalment el de les metralladores.

EL CONSOLAT ITALIA A HARRAR HA ESTAT TANCAT

Londres, 30. — El corresponent de l'Agència Reuter a Addis Abeba comunica que el consolat d'Itàlia a Harrar ha estat tancat, la qual cosa es considera així com a indicatiu d'agreuament de la situació al·terior.

ESTRANGERS QUE ES REFUGIEN A ADEN

Aden, 30. — Via Djibuti, afueixen a Aden refugiats de totes les nacionalitats procedents d'Abissínia, entre els quals hi ha gran nombre de missioners i comerciants indostànics.

OBREERS ITALIANS CAP A ERIETRA

Pola, 30. — Han sortit de Pola i Istria 200 obrers que es dirigeixen a l'Àfrica Oriental. Desfilaren pels carrers enmig de grans ovacions i cantaren l'himne feixista «Giovinezza».

ELS FRANCOSOS REFORCEN SOMÀLIA

Djibuti (Somàlia francesa), 30. — Els francesos reforçaren considerablement la força armada de la seva Somàlia.

S'anuncia la pròxima arribada dels vaixells portavions francesos «Bearn», «Mentrestant», hom habilita un magnífic militar amb barracons per a la seva estada.

laundé, han realitzat l'intercanvi dels documents amb les respectives ratificacions del protocol de Rio de Janeiro, que segella la reconciliació de Perú i Colòmbia després del conflicte de Leticia.

Trenta morts i tres-cents ferits a Cuba a causa d'un huracà

L'Havana, 30. — Comunicuen el Departament de Marina que l'huracà que s'ha registrat sobre aquesta illa ha ocasionat a la ciutat de Cienfuegos trenta morts i tres-cents ferits, a més d'haver destruït quasi la seva totalitat un mil·ler de cases.

Celler d'Antoni Rosal

MARGARIT, 27 - Telèfon 34150 - POBLE SEC

VINS DIRECTES DE LA COLLITA OLIS PURS D'OLIVA LICORS A PREUS DE FABRICA

OBSEQUI ALS MEUS CLIENTS

AMB PARTICIPACIONS DE LOTERIA I D'ALTRES VALUOSOS PRESENTS A MES DE PREMIS EN METALLIC

ACURAT SERVEI A DOMICILI

UN AVIS PER TELEFON I US EN CONVENCEREU

LES ELECCIONS DE MEMEL

COMENTARIS DE LA PREMSA INTERNACIONAL

La premsa italiana parla concretament d'abandonar Ginebra

Milà, 30. — Els periòdics discuteixen la idea d'una sortida d'Itàlia de la Societat de Nacions.

La «Stampa» estima: «El senyor Eden ha organitzat una nova manifestació italiàmba en proposar l'ajornament i no la clausura de la reunió de l'Assemblea de la Societat de Nacions».

«El Corriere de la Sera» diu especialment: «La paciència d'Itàlia és immensa; amb tot, l'adhésió a l'organització de Ginebra no porta a Itàlia més que obstacles, traves, desavantatges, haurà de prendre finalment una decisió i dir adéu a aquesta Societat traïdora. Fins avui la situació era incòmoda, però ara pot convertir-se en perillosa».

La «Gazzeta del Popolo» manifesta: «Itàlia respondrà a les sancions amb la guerra i amb un atac immediat contra qualsevol que vulgui a Ginebra aplicar aquestes mesures coercitives. La Societat de Nacions no ha de fer més que perseverar en aquest temps en el camí seguit fins ara. Si vol provocar una guerra a Europa que, al que ens sembla no disgustaria el distat Litvinov, de la U. R. S. S. i de la III Internacional, Ginebra no ha de fer més que decidir l'aplicació de sancions».

«El Popolo d'Itàlia» fa constar entre altres coses: «En un conflicte entre una nació amb un atac immediat contra qualsevol que vulgui a Ginebra aplicar aquestes mesures coercitives, la Societat de Nacions no ha de fer més que perseverar en aquest temps en el camí seguit fins ara. Si vol provocar una guerra a Europa que, al que ens sembla no disgustaria el distat Litvinov, de la U. R. S. S. i de la III Internacional, Ginebra no ha de fer més que decidir l'aplicació de sancions».

«En un conflicte entre un Estat que ha donat al món tres civilitzacions i un amuntegament d'ordes barbares, Ginebra ofereix l'espectacle estupefacte de la defensa de l'estatut. En aquestes condicions s'ha de plantejar la qüestió de posar fi a aquest espectacle immorral».

JUDICIS CONTRADICTORIIS DE LA PREMSA ANGLESA

Londres, 30. — El «Sunday Times» fa ressaltar com la majoria del poble anglès demana energètiques mesures, considerant que les eventuals sancions constitueixen l'únic procediment adequat per a mantenir la pau mundial. Més que mai — diu — és fa necessari la diplomàcia de criteri entre França i la Gran Bretanya sobre una concepció clara i definida dels riscos i de les responsabilitats que hauran d'ésser repartides entre els dos països.

L'«Observer», amb la firma de Garvin, manté pel contrari la seva línia de conducta, i declara enemic de qualsevol forma coercitiva violenta contra Itàlia. «Fa tres mesos — escriu — que venim esforçant-nos a demostrar que l'assumpte algerià està destinat a conduir a la guerra si la S. N. es nega a concedir a Itàlia, país sobrepoblat, els territoris necessaris per a la seva expansió».

Quan el senyor Baldwin decidí nomenar Mr. Eden ministre de Negocis Estrangers per als assumptes de Ginebra, quan l'envia a Roma, la seva política es trobava ja massa retardada per a poder impedir una ampliació del conflicte. Els exercits italians es trobaven ja a Eritrea i a Somàlia, i no podien ésser repatriats sense una victòria militar o el seu equivalent en el terreny diplomàtic. Aquest

La crisi serà explicada pel senyor Chapaprieta

PELAYO, 10

EL CINEMA

LES ESTRENES

«JOANA D'ARC», AL CINEMA URQUINAONA

Director: Gustav Ucicky - Fotografia: G. Kramph - Música: Peter Kreuder - Intèrprets: Angela Salloker, Gustav Grundgens, Heinrich George, René Deffen - Producció: Ufa

Davant d'un públic no massa nombros fou estrenat aquest film de la marca alemanya Ufa. Anomenat aquest detall per a lamentar-lo sincerament. En primer lloc perquè ens uneix una amistat personal amb l'empresa de l'Urquinaona i en segon lloc perquè, a part d'algunes lleugeres reserves, es tracta d'una bona pel·lícula. Equivocament, almenys així ho creiem nosaltres, la Ufa ha realitzat, com de costum, una propaganda sobre un sector de públic únicament, tot deixant en oblit aquell que llegetx la Premsa d'esquerra, que, al nostre entendre, pot prestar pel seu nombre, un respectable suport a les seves pel·lícules. Ens limitem únicament a constatar el fet convengut que el bon sentit que sempre ha imperat en aquella casa els portarà a una benèfica rectificació de procediments — que de savis és el rectificat — tot procurant fer un públic per als seus films, sense distincions de cap mena.

Hem dit que «Joana d'Arc» era una bona pel·lícula. Quant a realització, hem de reconèixer que té moments d'una elevació cinematogràfica realment insuperables. La narració, per bé que basant-se sobre un fet històric que no ens afecta gens ni mica, aconsegueix interessar perquè és feta d'una manera agil, sense grandiloqüències i amb veritable amenitat. Per a nosaltres no pot tenir una emotivitat massa intensa, no sols pel caràcter de l'assumpte, sinó perquè el realitzador tampoc no ha perseguit produir moments de gran emoció, ja que s'ha limitat, amb aquella fredor que acostumen a tenir els alemanys per a aquestes coses, a plasmar en un fresc de gran valia artística uns episodis certament interessants de la història de França. Gustav Ucicky ha volgut fer, més que un film emocionant, de gran espectacularitat, una obra artística, i en aquest aspecte cal convenir que ha reeixit plenament. La figura central de l'obra, Joana d'Arc, que encarna de manera meravellosa, amb delicadesa ponderada i encert, Angela Salloker, està envoltada d'una aureola de misticisme que s'encomana a gradament a tota la pel·lícula. La fotografia, tota amb tonalitats fosques, amb alguns moments de foc, les escenes, especialment les de conjunt, tenen un to poc precís — principalment d'Ucicky en fugir de les coses massa delimitades — ens procura estampes, vistes d'angles i plans molt suggestius, d'una gran bellesa.

Al principi desconcerta una mica la parla dels personatges, sempre en to major, però després hom s'hi acostuma i en fa cas omís. Podrien formular potser alguna reserva sobre el dibuix dels personatges, la psicologia dels quals resta bon xic confusa, però, davant de la projecció, hom passa per alt totes aquestes coses per a lluir-se de ple a l'assumpte, que ens obliga a una atenció constant.

El film plaquí al públic que assistí a l'estrena, i al nostre entendre, merecidament, puix que tenim «Joana d'Arc» per una realització cinematogràfica reeixida.

JOSEP SAGRÉ

CAPITOL

La millor garantia us la donarà el públic que ahir ovacionà aquest programa

i també
CHARLIE CHAN EN EGIPTO

Dijous:
Homenatge a la petita gran estrella

SHIRLEY TEMPLE

Obsequis als infants.
Sessió contínua de 4 a 12'30

Cagney, l'etern xerraire, avui perseguidor de gangsters

Aquest homenet menut i graciós, vibrant i dinàmic —sobretot en el seu darrer film «Contra el imperi del crim» que tanta sensació ha causat arreu— que porta a les venes sang irlandesa i que es, malgrat ell, el tipus cent per cent de l'americà del nord, el prototipus d'aquesta raça jove, alegre i decidida que pobla una gran part del continent americà, és el xerraire més in-

JAMES CAGNEY

Intèrpret principal de «Contra l'imperi del crim», film Warner Bros que ha causat sensació arreu i que aviat veurem a Barcelona

canable de tot Hollywood i potser dels Estats Units. James Cagney parla sempre, a totes hores, sobre qualsevol assumpte i amb qualsevol persona. És capaç de discutir-ho tot i d'explicar-ho tot. És capaç de parlar tot sol si no troba una ànima caritativa que el vulgui escoltar. Vei a dir, però, que això no passa mai, perquè sempre hi ha gent que està disposada a escoltar amb gust, les seves converses desconcertants i els seus acudits fantàstics. Encara que sigui jove, li han ocorregut tantes coses i tantes vicissituds i aventures, que la seva versió no pot menys que resultar agradable i diversa. Les dones, sobretot, resten encantades escoltant-lo i no es molesten pel fet que de vegades les tracti d'aquella manera un xic expeditiva que tant ens fa gràcia en els seus films.

Parla de tot: d'art, filosofia, música, religió, política, socialisme, qüestions tècniques, i passa d'una qüestió a l'altra amb tanta volubilitat i aplom, que el que escolta es pot convèncer tot seguit que James Cagney és un gran conxedor de tots els rams de la saviesa humana.

—Quan els conxentim en fallar, la imaginació els supleix— explica James Cagney amb aquell somriure burleta que tanta popularitat li ha valgut arreu del món.

L'ACTOR MES POPULAR

Als estudis cinematogràfics, no solament als de la Warner Bros. First National, que és on treballa amb caràcter exclusiu i on s'ha fet famós si no a tot Hollywood, James Cagney és l'actor més popular, perquè tracta amb la mateixa senzillesa i amb la mateixa camaraderia despreocupada els directors, gerents, escriptors i crítics com els altres i altre personal subalterne dels «sets», fusters, electricistes, pintors, i a tot hom parla de la seva especialitat amb una competència realment sorprenent.

Quan hom veu un grup de persones que escolten algú, gairebé pot dir que escolten a James Cagney. És un xerraire inafatigable, és que es pot dir xerraire a una persona que parli tant bé com ell acostuma. I li agrada que l'escoltin, sobretot quan es tracta de qüestions socials. Si el deixessin, assegura que li costaria molt poc de resoldre tot el desballesament social que existeix avui al món. Els disgustos que li han donat aquestes aficions! No fa gaire que se l'acusava com a dels promotors de la vaga d'agricultors a l'Estat de St. Lluís (Louisiana), així com també de les darreres vagues de San Francisco. Una de les pel·lícules que ha interpretat darrerament per a la Warner «Duro i a la cabeza», ver-

terística, amb aquell posat de murri i de simplicitat poc vergonyosa que tan li escau, ningú no diria que fos un dels actors més intel·ligents i estimats en la vida privada.

James Cagney és, per tots conceptes, una de les personalitats més notables i definides del cinema americà d'avui.

Es, en efecte, base d'aquest programa la deliciosa producció «Ahora y siempre», que té com a protagonista aquesta encantadora criatura que és diu Shirley Temple, de la qual no es aventura assegurar que és aquesta la seva màxima creació. La Paramount, desitjosa d'acompanyar la deliciosa petita gran artista d'un repartiment digne de la seva categoria, ens presenta al costat de dues altres artistes de primera magnitud: Gary Cooper, al costat del qual condueix la poca alçada de l'entremaliada artista, i Carole Lombard, l'estrella de les exquisides elegàncies. És, doncs, un tercet interpretatiu impossible de superar, ja que «Ahora y siempre» constitueix una creació de Shirley Temple, una creació de Gary Cooper i una creació de Carole Lombard, una a un argument delici-

La meravella espectacular
GÓLGOTA
LA MES EMOCIONANT EPOPEIA DE LA HISTORIA

Inauguració oficial de la temporada al Coliseum

Encara que el sumptuós cinema-teatre del carrer de Cortès pot dir-se que no ha tingut temporada d'estiu, puix que constantment ha ofert al seu públic estrenes de valor, és en aquest moment de retorn de la seva distingida clientela a la capital, quan solennement inaugura la temporada oficial amb un programa de real importància.

Estigueu casada amb l'actor-director Norman Foster, del qual va divorciar-se no fa molt, i hom diu que aviat contraurà matrimoni amb un altre metge de Los Angeles. «El Lirio Dorado», amb Fred Mac Murray, i «Alondras Privadas», amb Charles Boyer, són els seus films més recents per a la Paramount.

ASTORIA

HA SUSPES LES REPRESENTACIONS FINIS DEL PROXIM DIVENDRES, DIA 1 DEL QUE SOM, DIA EN QUE ESTRENYEM A RA EN SESSIO DE GALA EL PRIMER FILM DE LA SEVA NOVA TEMPORADA PATRO-CINAT PER «HOT CLUB»

A ALEGRE DIVORCIADA

amb
EL CONTINENTAL
Grandiosa representació
Un film RADIO... Naturalment!
El tancament temporal del cinema ASTORIA és degut a les obres per al seu total embelliment amb el fi d'assolir una magnífica presentació d'aquest sumptuós espectacle
No deixeu de veure aquesta gran producció i reserveu les vostres localitats amb anterioritat a la data de l'estrena; als quals efectes resten obertes les taquilles del cinema AS-TORIA els matins, d'11 a 130, i de 6 a 9 de la tarda
La comoditat, acústica i la seva fidelitat de to, fan del cinema ASTORIA el preferit del públic aficionat al bon cinema, i serà en el futur el PALAU DE LES GRANS PRODUCCIONS RADIO!

sament sentimental i finament numistic.

Com a complement de programa, la Paramount presenta en la inauguració oficial del Coliseum, al costat del gran film «Ahora y siempre», una pel·lícula de Betty Jack i la seva Revista i les «Actualitats Paramount», amb les últimes notícies gràfiques directes i apassionants del conflicte italo-etiopi.

Història d'Henry Hathaway, director de «Tres lanceros bengales» i «Ahora y siempre»

En el curt espai de set lustres la indústria cinematogràfica s'ha transformat d'una diversió insignificant, menyspreada pel món teatral i intel·lectual, en un entreteniment universal que mereix el respecte i l'aprova-ció de tothom.

El progrés de les arts, admet d'un art comercial com el cinema, ha de jutjar-se a través de la labor dels seus iniciadors, aquests homes actius i per-matients que amb un equip deliciat i sense precedents que poguessin servir de guia arribaren a fer veritables miracles d'habilitat.

Henry Hathaway és un dels més brillants d'aquesta generació de la fotografia animada, a pesar que el seu nom no ha brillat amb la desduda força dels que s'apropiaren d'una pu-

Claudette nasqué a París el 13 de setembre del 1904. Fou educada als Estats Units, puix que la seva família es va veure obligada a deixar França. Claudette és d'estatura mitjana, prima i té uns formosos ulls, gairebé negres.

D'estrella a estrella

GRACE MOORE REP L'ELOGI DELS SEUS COL-LEGUES

No solament els crítics de la premsa han aplaudit la notable labor de Grace Moore en «Una nit d'amor» —títol provisional d'«One night of love»—, sinó que els seus col·legues de Cinelandia, després d'una exhibició privada, elogiaren la diva que debutava en aquesta pel·lícula Columbia, i els comentaris dels quals no mena a continuació:

Mary Pickford: «L'actuació de Miss Moore és absolutament capdavantera i la pel·lícula un deliciós entreteniment».

Glòria Swanson: «L'exquisida veu de Grace Moore, la seva bellesa i l'encís de la seva personalitat donen major encant a la pel·lícula. A mi m'emociona moltíssim».

Norma Shearer: «Voldria Grace... Amb la seva vivacitat i encant et vas guanyar per complet l'auditori, i ens vas emocionar amb la teva gloriosa veu».

Ruth Chatterton: «Miss Moore és una de les més radiant personalitats de la pantalla».

Maurice Chevalier: «Magna diversió... Una pel·lícula que iniciarà un cicle. L'actuació de Grace Moore és magnífica».

Herbert Marshall: «Emocionant, emocionant, «de luxe», Grace Moore, cantant, ens entra al cor».

Deixant de banda rivalitats, la veu d'aplaudiment de les estrelles de Hollywood dona l'hum a l'estrella d'aquesta encantadora pel·lícula, «One night of love», amb la qual Columbia inicia la seva nova temporada.

bilitat moltes vegades immensurable. Els seus vint-i-vuit anys d'experiment han estat depassats únicament per D. W. Griffith, Home com Cecil B. de Mille, Jesse Lasky i Adolph Zukor, comencaren a figurar en la indústria més tard.

De no esser per la inspirada direcció de «Tres lanceros bengales», la història de Henry Hathaway hauria romàs en la mateixa obscuritat que a les altres màximes de la fama, l'una deixat astorat, però no ha fet canviar la modestia que el caracteritza.

COMENÇA A SIS ANYS
El seu debut en la indústria, data del 1908, quan tenia sis anys d'edat. Era a Arizona, en companyia de la seva mare, Jean Hathaway, una típica d'arribada molt coneguda i estaven a una situació econòmica desoladora del teatre, la jove vidua decidí provar fortuna en la nova indústria cinematogràfica, i s'uní amb Alan Dwan, director d'escena, per a formar l'American Film Company.

Henry entrà a formar part de l'«enc» d'aquella companyia i s'encarregava dels papers infantils. La companyia durà uns dos anys, però Hathaway havia adquirit l'experiència necessària per a seguir essent una figura a la qual tenia dotze anys era ajudant del director Otis Turner, als estudis de la Universal.

Amb tot i la seva manifesta habilitat i intel·ligència per a dirigir pel·lícules, els productors s'oposaven a convertir-lo en actor i finalment, l'any 1916 signà un contracte amb Carl Laemmle per a actuar amb Carole Lombard a la famosa estel Irene Hunt.

Henry Hathaway agraïa un any d'escenes romàntiques i amoroses, i es retirà finalment al seu departament de guarda-roba que en aquella època tenia més importància que ara.

Aquesta diversió per d'«enc» contribuï a formar l'arxiu de coneixements que Henry Hathaway té a la mà per al seu treball de direcció.

Durant quinze anys treballà als estudis de la Paramount en qualitat d'ajudant de director. Com sol passar sovint, els seus serveis d'ajudant eren massa valuosos per ascendir a director.

ESDEVENIMENT DEL CINEMA PARLAT

De sobte vingué el cinema parlat. Una de les primeres pel·lícules del nou art produïdes per la Paramount, titulada «Detrás del maquillaje» anava a ésser dirigida per Bollo Lloyd, un director d'escena recentment contractat per aquella companyia. Hathaway rebé l'encarrec d'iniciar Lloyd en els secrets de la cinematografia, circumstància que Lloyd aprofità per deixar que Henry Hathaway fés tot el treball i es limità a escoltar la veu dels intèrprets des de la cambra de sons.

Aquesta producció aparegué amb el nom de Lloyd, i considerant-se injustament ignorat, Hathaway decidí abandonar el cinema per sortir pel món a la recerca d'aventures.

Tres mesos després d'haver pres aquesta decisió, el nostre heroi era a l'Índia explorant amb la seva camara fotogràfica els regions inhospitables del Pas de Khyber, les mateixes que més tard anava a immortalitzar a la pantalla amb els seus «Tres

lanceros bengales». Les seves peregrinacions duraren prop de quinze mesos, i tornà a Hollywood amb un interessant argument per a una pel·lícula de l'Índia.

Hathaway tractà d'interessar la Paramount en la producció de la seva idea, però fracassà. Decidí a insistir novament així que se li presentés l'ocasió, acceptà el lloc de director de pel·lícules de l'est. La seva primera producció, «La herència del desert», fou un èxit, però rares vegades pel·lícules més del mateix gènere i després en-vaï altres camps amb la producció «Come on marines» i «The bewitching hour».

Quan semblava destinat a acabar la seva existència produint excel·lents pel·lícules de programa, Gary Cooper i el seu manager Jack Moos persuadiren els directius de la Paramount perquè assignessin a Henry Hathaway la direcció de «Ahora y siempre» amb Gary Cooper, Carole Lombard, Shirley Temple i Guy Standing.

L'èxit d'aquesta producció fou tan gran, que Gary Cooper tornà a intercedir prop dels gerents de la companyia perquè confieressin a Hathaway la direcció de la seva següent pel·lícula: «I gràcies a la influència del simpático actor, el nostre heroi veié el seu somni convertit en realitat».

Henry Hathaway té ara trenta-tres o trenta-quatre anys. És distingit per la seva extrema modestia i amabilitat, però rares vegades pel·lícules de les seves aventures: preferint viure en els seus continus viatges.

NOBLEZA BATURRA

RADIO

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Radio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIMARTS

7'15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de Radio Barcelona. — Discos.

8—: Senyals horaris de la Catedral. — «Cocktail del dia» de càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8'20: Segona edició de «La Paraula» diari radiat de Radio Barcelona. Edició dedicada a les comarques catalanes.

9—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12—: Senyals horaris de la Catedral. — Secció femenina. — Música selecta en discos.

12'30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

SOBRETAULA

13—: Senyals horaris de la Catedral. — Lectura programa.

13'05: «Cocktail del dia» de «ere Chicote». — Programa de discos variats.

13'25: «Cocktail d'avui» del Restaurant Braserie Tivoli.

13'30: Informació teatral i cartellera. Continuació del programa de discos.

13'50: Secció cinematogràfica. — Crítica d'estrenes per J. Cuesta Ridaura.

14—: «La Paraula», emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.

14'30: «El fet del dia», per Joan Alavedra. «Bul·letí Oficial de la Generalitat de Catalunya», sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

14'55: Borsa del Treball d'E A J. 1.

15—: Secció radiofònica. Discos escoltats.

15'15: «La Paraula», emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Informació de Madrid i general. — Continuació de la Secció Radiofònica.

15'30: «El fet del dia», per Joan Alavedra. «Bul·letí Oficial de la Generalitat de Catalunya», sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

15'55: Borsa del Treball d'E A J. 1.

16—: Secció radiofònica. Discos escoltats.

16'15: «La Paraula», emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Informació de Madrid i general. — Continuació de la Secció Radiofònica.

16'30: «El fet del dia», per Joan Alavedra. «Bul·letí Oficial de la Generalitat de Catalunya», sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

16'55: Borsa del Treball d'E A J. 1.

17—: Secció radiofònica. Discos escoltats.

17'15: «La Paraula», emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Informació de Madrid i general. — Continuació de la Secció Radiofònica.

17'30: «El fet del dia», per Joan Alavedra. «Bul·letí Oficial de la Generalitat de Catalunya», sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

17'55: Borsa del Treball d'E A J. 1.

18—: Secció radiofònica. Discos escoltats.

ANIVERSARI

Jaume Carner

S'ha acomplert el primer aniversari de la mort del que fou ministre de l'Interior de la República — gran català i gran republicà — senyor Jaume Carner i Romà.

No és l'hora aquesta d'escriure l'elogi fúnebre de Carner. Visqué i morí servint els seus ideals. A l'hora de partir, presentava els seus perills i dificultats per que havia de passar la República i la Catalunya autonoma. El destí, que castiga terriblement el cos de Carner, volgué evitar-li, a última hora, la pena i el sofriment de l'obra destruïda. Està vacant encara el gran buit que deixà la seva figura patètica.

R. E. P.

LA TOMBA DE MACIA ES VISITADA SENSE INTERRUPTIO

El poble català desfila continuament davant de la tomba de Macia. Són tantes les flors que es disposen que Rodolf Pinart, el guardià de la tomba, s'ha vist obligat a demanar dotze testos més, dels grossos, per a col·locar-los als ramells.

La tomba té sempre tantes flors com un jardí dels més frondosos. El marbre fred i trist que guarda les despulles del cadell, queda completament tapat per les flors violades. La tomba no és trista.

Llegiu LA HUMANITAT

Ja que no podem donar, per causes conegudes, una relació de la gent que continuament s'arriba a la plaça de la Fe, limitem-nos a assenyalat l'homenatge de cada diumenge als actors valencians Pepe Alba i Emilia Climent i llur companyia de comedies. El diumenge darrer lluraren una panera de flors procedents de la capital valenciana. Aquesta panera cobria tota la tomba per complet i com en cada una de les visites d'aquests amics nostres, va guardar-se un minut de silenci.

Aquest diumenge també hi hagué una altra gran panera, procedent de la jardineria Marimon de Sabadell, la qual fou portada per la senyora Maria d'aquella localitat. L'aspecte de la plaça de la Fe, curulla de flors de gent, era, diumenge, immolable.

Els comerciants de la salut pública

La policia troba un important dipòsit d'estupefaents

Els agents que estan especialitzats en la persecució dels traficants de toxics, sota les ordres immediates del cap de la brigada criminal, senyor Cervera, venien des de fa molt temps seguint una banda de traficants d'estupefaents, els quals, ultra el comerç il·legal, estafaven els incautes que també volien, al·lucinat per guanyar fabulosos, dedicar-se a aquest negoci.

La banda, ultra la venda de cocaïna i morfina, alterava aquests productes, i aquest era un dels principals negocis, puix que després de cobrar-ho molt car, el producte era una barreja de cocaïna amb acid boric, la qual cosa feia encara més grans els profits obtinguts.

La policia tingué notícies de l'existència d'un dipòsit d'aquestes drogues, i els agents especialitzats, senyors Franquero i Laguardia, s'apropiaren, al bar del carrer de Sagrat Joan, 19, propietat de Vicenç Seran i Caldes, una reunió de quatre individus que tractaven del pla a desenrotllar en vista que hi havia un nou comprador de toxics.

Aquest comprador era un agent convenientment disressat, i que portava a més una lletra falsificada d'un individu que està a la presó i del qual nom tenia notícies que era el cap de la banda.

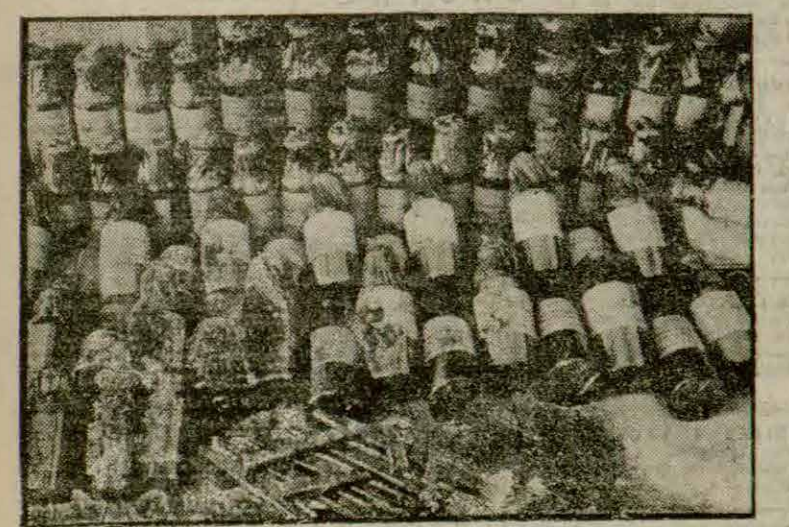
Aquest individu, detingut per fets similars, és dit Maria Ortiz i Repiso (a) «El Malaguitay», el qual des de la presó cursava ordre perquè es fes el negoci en la forma que ell mateix, com a gran conxorxidor d'aquests assumptes, els indicava.

LA LLETRA

La lletra que portava el fals comprador anava adreçada a un dels rel units, que accia accidentalment les funcions del cap, cosa que els feu caure fàcilment en la xarxa admirablement preparada pels agents.

En la reunió amb els traficants fou convintut que el comprador aniria, acompanyat d'un dels, a casa d'un altre traficant, on hi havia el negoci, i que allí el pagaria.

En arribar a aquest punt, la policia

Els flascons de cocaïna i morfina descoberts per la policia en la troballa de què es dona compte en aquesta informació

La vida agitada i tèrbola d'un gran aventurer

Antonio d'Agata ens conta quelcom del seu afer amb Miquel Holzmann

Els nostres lectors estan assabentats del publicat aquests dies per tota la premsa referent a una denúncia presentada, per estafa i suposat espionatge, per Antoni d'Agata, de nacionalitat italiana, contra un rus anomenat Miquel Holzmann. LA HUMANITAT hi ha dedicat la convenient atenció. Es tracta d'un afer sensacional que segurament donarà molt de joc, a causa de la personalitat dels seus protagonistes.

Això ens ha portat a la memòria coses retrospectives. Recordo que durant una llarga temporada vaig ésser cap d'una oficina oficial de Premsa. El càrrec va donar-me ocasió de conèixer nombrosos individus, de totes les nacionalitats que, fent-se passar per redactors o enviats especials de periòdics de ciutats importants d'Europa, creaven per mitjà d'aquella oficina, una mena de situació legal de la qual careixien en absolut i estaven, per manca de documentació, exposats a ésser expulsats d'un moment a l'altre, si més no, per indocumentats.

Tots tenien al seu poder carnet de periodista més o menys autèntics i pretenien que l'Oficina de Premsa, els lliurés algun document que acredités la seva personalitat de professionals de la ploma. Molts ens presentaren adhoc recomanacions d'entitats periodístiques de fora de Barcelona.

No era la meua missió denunciar-los a la policia per simples sospites, i no valia fer-ne mai. Això sí, sense dir-ho clarament que els havia vist el llautó els ho donava a comprendre amb evasives i a poc a poc s'anaven allunyant de l'oficina i d'aquell centre oficial fins que els perdia de vista definitivament.

Un dels, expulsat de diversos països, aconseguí ésser admès soc d'una de les múltiples associacions de periodistes de Barcelona i posteriorment fou expulsat d'Espanya per indocumentat. Un altre, durant una llarga temporada, actuà a les ordres de la policia de Barcelona i facilità importants serveis. Després, fou així mateix expulsat, i finalment, un tercer, després de romandre una llarga temporada a l'estranger, relacionant-se amb els pocs monàrques que encara quedaven — era un rus blanc — fugí emportant-se els diners d'una pobre xicota que es creia casada amb ell.

Amb alguns dels individus als quals m'he referit vaig arribar a entaular una certa relació i conèixer.

Un gran nombre dels mitjans de vida emprats pels estrangers indistingibles que publiquen per Barcelona, a majoria es dediquen a tràfic de blanques, espionatge i, els menys, a negocis fraudulents. No cal dir que els que actuen al servei de nacions estrangeres serveixen els interessos de diversos alhora sense mirar prim de divulgar a una els secrets que han pogut obtenir de l'altra.

A més dels indistingibles de poca categoria, entre els quals cal incloure els esmentats, hi ha a Barcelona persones d'una categoria superior. Aquestes, no tenen cap interès a fer-se passar per periodistes per a construir-se una situació legal de la qual careixen. Estan relacionats amb persones més o menys influents i posseeixen documentació suficient — autèntica o falsificada — per a satisfer el cap de policia més exigent en aquesta matèria. Es dediquen als grans afers i tenen dipòsits en bancs, despatxos luxuosos, pisos ben moblats, automòbils i fins alguna torreta a les afores.

Aquests són els veritablement perillosos, difícils de desemascarar i temibles per la seva organització i les nombroses ramificacions amb què compten.

UNA VIDA EXEMPLAR

L'any passat, cap al mes de novembre, arribà a la nostra ciutat, procedent de França, d'on havia estat expulsat amb tots els seus familiars, un dels més cèlebres estafadors internacionals.

Era un home alt, gros, representava uns 45 anys. Vestí molt bé, però, no és elegant. Té un nas aixafat amb la punta cap a vall, i és molt calb. No va mai a peu, encara que ni disposi de diners per a enviar la seva dona a la compra, abandonant la seva família a càrrec de Moabit (Berlín), a causa d'haver-se fet passar per foll.

El seu negoci fou venut en pública subhasta l'any 1925.

LA POLICIA FRANCESA L'ACOMpanyA A LA FRONTERA

Quan sortí de la presó de Moabit, completant la condemna, abandonà Alemanya i acompanyant d'un parent d'un antic canceller del Reich es dirigiren cap a París on trobaren la seva família quedada reduïda a la més espantosa misèria.

El nostre heroi fou condemnat a 18 mesos de presó que complí a la infermeria de la presó de Moabit (Berlín), a causa d'haver-se fet passar per foll.

El seu negoci fou venut en pública subhasta l'any 1925.

LA POLICIA FRANCESA L'ACOMpanyA A LA FRONTERA

Quan sortí de la presó de Moabit, completant la condemna, abandonà Alemanya i acompanyant d'un parent d'un antic canceller del Reich es dirigiren cap a París on trobaren la seva família quedada reduïda a la més espantosa misèria.

deixar pas al comerciant que no es preocupava de res més que del seu negoci.

Tothom recordarà el famós afer K... correut a Berlín l'any 1924. Es tracta d'una d'aquelles estafades semi-comercials que interessen tot el món. En aquest afer hi estava implicat un cap de policia que fou condemnat, destituït i empresonat. El nostre home, naturalment, estava estretament relacionat amb la famosa estafada i fou detingut junt amb Kutisker. Aquest morí a la presó i

D'Agata, corredor d'automòbils, amateur, en unes curses aconseguí premis i en altres s'estabellí el cap...

En aquestes Bons que estiguessin en poder d'estrangers.

Ací hi veie el nostre home un negoci a fer. Començà la fabricació de Bons de la Reforma Agrària de Romania falsificats i els col·locava als estrangers radicats al país al 50 i al 75 per 100 del seu valor. El govern els garantia a la par!

Fou descoberta la falsificació i abans que la policia el detingués canvià de país.

Recordant històries antigues ens n'hem anat de la qüestió i els nostres lectors segurament que esperen que els reportem el que ens digué Antoni d'Agata de la seva denúncia contra Miquel Holzmann. Perdoneu la divagació i anem a l'assumpte que ha motivat aquest reportatge.

No ens fou molt fàcil trobar Antoni d'Agata. No li plau parlar d'aquest afer i dona ja els diners falsificats a Miquel Holzmann per perduts.

Es un jove de trenta anys, de mitjana estatura, cara simpàtica i amb un bigotet de pel·lícula sota el nas. Té diversos talls a la cara que no el desfiguren gens ni li donen cap aspecte repulsiu. Vestí amb una elegància natural i parla un espanyol mig italià que el fa simpàtic al primer cop de vista.

D'Agata és fill d'una família acabalada de Catalunya (Itàlia). Estudià la carrera d'enginyer naval quan morí el seu pare que el deixà en possessió d'una fortuna considerable en terres, propietats i accions de diverses indústries italianes.

Treia anys i una fortuna considerable impulsaren D'Agata a deixar els estudis i dedicar-se de ple... a donar-se bona vida. Adquirí automòbils de curses i prengué part en moltes. En unes guanyà premis honorífics i en altres s'estabellí el cap i es causà ferides i contusions en diverses parts del cos. Algunes d'elles, com ja hem dit, se li poden apreciar a la cara.

Freqüentat caïres de nit, cabarets, music-hall, i altres llocs d'esbarjo i freqüentats pels desavagats amb molts diners. No cal dir que fent aquesta vida de disbauxa coneixia tota mena de gent bona i dolenta. Una d'aquestes coneixències, segons ens digué, ha estat la causa que va trobar a Barcelona i que es vegei barrejat amb afers en els quals hi ha intervingut la justícia.

gué de fer, establí uns Bons de Reforma Agrària amb els quals pagava l'import de les terres confiscades.

Lentament ens anà dient: El mes d'agost del 1934 — començà — vaig conèixer a Catalunya un tal Boris Bonze, que em digué ésser de nacionalitat russa, el qual em proposà un negoci d'exportació cap a Xang-Hai. Em va invitar a anar amb ell a París on l'esmentat individu em presentaria Miquel Holzmann. Aquest vivia a l'Hotel «Dominion», Av. Friedland on també em vaig establir.

Amb paraules convincents i representant-se com a poderós financer,

En l'express d'anit passada sortí cap a Madrid el ministre d'Instrucció Pública, senyor Rocha.

Els periodistes que anaren a acompanyar-lo al Baixador l'interrogaren en relació si havia acordat el nomenament de comissari general d'Ensenyança, i el ministre contestà que sobre aquest afer no se n'havia parlat ni ell tampoc no havia pensat res d'això.

També li preguntaren si eren certs els rumors que circulaven referents a un possible nomenament del cap superior de Policia accidental de Barcelona per a exercir un alt càrrec policia.

El senyor Rocha tractà de defugir la qüestió, i digué:

Per a la Prefectura de Policia de Barcelona, no Ara bé, és fàcil, i fins i tot possible, que sigui invitat a ocupar un alt càrrec a Madrid.

EN SORTIR ANIT CAP A MADRID EL MINISTRE D'INSTRUCCIO PUBLICA, SENYOR ROCHA, FA MANIFESTACIONS ALS PERIODISTES

Ocuparà un alt càrrec a Madrid l'actual cap superior de Policia de Barcelona?

EL «MOISES DEL BARRI XINÈS» NO S'ESMENA

Els nostres lectors recordaran que dies passats va ésser detingut per la policia Manuel Mieres González, que és un vell que porta una llarguissima barba blanca i té interès que se l'anomeni «Moises del Barri Xinès». Aquest individu, que compta 85 anys i que per la seva edat és molt fort, té el costum d'estacionar-se en qualsevol via cèntrica, on es dedica a insultar tots els que passen.

Si la gent es detura a escoltar-lo recita rodolls no mancats de gràcia i insulta els membres de l'actual Govern. Ahir ho feu massa fort; insultà, adhoc, greument la persona del President de la República, per la qual cosa una parella de policies el detingueren.

Aquesta vegada no en sortirà tan aïrat com les anteriors, car ha estat posat a disposició del Tribunal d'Urgència, on haurà de respondre de les paraules injurioses pronunciades, per escàndol públic i per haver greujat els policies que el detingueren.

La nova dictadura equatorialiana

ELS SOLDATS I OFICIALS DE GUAYAQUIL VOLEN FER UNA INSPECCIO

Guayaquil, 30. — La guarnició militar que custodia el port ha acceptat condicionament la dictadura militar, però abans ha decidit enviar a Quito una Comissió d'oficials i soldats.

França suprimeix una oficina de turisme de Berlín

Berlín, 30. — L'Oficina Francesa de Turisme, fundada fa vuit anys per cinc grans Companyies franceses de navegació, a Berlín, ha tancat les seves portes aquest matí.

Els que se'n van

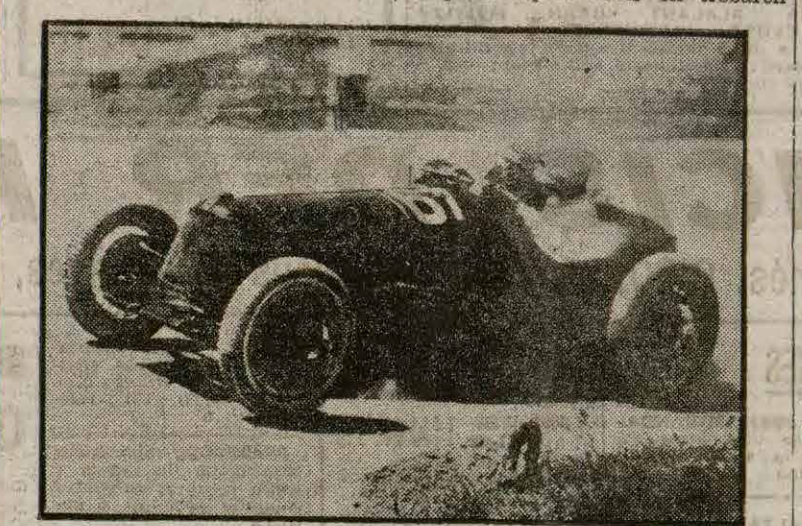
Segimon Pey Ordeix

Ha mort a Barcelona el que tot, en hores llunyanes, figura popular de la vida politico-religiosa de la nostra ciutat, Segimon Pey Ordeix. Fou sacerdot i abandonà l'Església. Més tard, a París, va contraure matrimoni. Es recorden les seves campanyes a «El Democrata» i la seva intervenció a favor de Mossèn Cinto Verdaguer contra el bisbe Morgades.

Fins fa poc escrivia encara assiduament per a la Premsa i es dedicava a l'ensenyament.

Ara ha mort. Les joves generacions no han conegut el seu nom ni la seva passió. Per als homes madurs, el nom de Pey Ordeix portarà el record de les hores combatives de la joventut.

R. E. P.

D'Agata pilotant un cotxe de curses

de 17 a la qual, davant l'oposició d'ambdues famílies, rapta i li contragué matrimoni. Primer es feu catòlic en una capella ortodoxa. Fins a l'actualitat s'han separat mes de 10 vegades.

LA GRAN GUERRA I LA REVOLUCIO RUSSA

Escrita la gran guerra i el nostre heroi comença a correr molt d'una banda a l'altra per tal d'evitar que fos reclutat com tant joves d'arreu ho foren en aquella època. Viuen ell i la seva muller com podien. De tant en tant tots dos de comú acord portaven a cap petites estafades per a anar passant. Una amant íntima de la seva muller amb una alia personalitat russa li vaig una col·locació ben remunerada a Sant Petersburg. Allí no havia de tenir por d'haver d'anar a la guerra ja que el personal de l'oficina on prestava els seus serveis era considerat com a mobilitzat.

Cometè, però, una falta que li valgué una temporada de presó. La primera de la sèrie. Es feu confeccionar un vestit d'oficial de l'exèrcit rus, amb el qual s'exhibia arreu i al mig del carrer va ésser detingut i fou condemnat per ús indegut d'uniforme.

A Kíeff s'establí en un negoci bancari i d'afers, però no arribà a reeixir i per a poder emigrar quan esclatà la revolució russa es vengué dos vaixells, amb càrrega i tot, d'una societat de la qual era apoderat. Com molts dels emigrants russos en aquella època es dirigí cap a Turquia.

VA ENGYANYAR WRANGLER (?)

Passem per alt molts petits detalls de la seva vida d'aquest aventurer i traslladem-nos amb ell a Estambul. Allí, va arribar a vendre al general Wrangler una paròdia de farina que només existia en la seva imaginació. Demanà a un amic seu que li deixés un automòbil el qual vengué i s'adreçà cap a Sofia.

Home pedulant, com ja s'ha pogut veure amb el detall d'un uniforme per a l'ús del qual no estava autoritzat, es feu batejar, per segona vegada, a la Catedral de Sofia per tal que tots els diaris parlessin d'ell i poder així adquirir relacions amb l'aristocràcia de la ciutat i amb els nobles refugiats que en aquells moments eren molt nombrosos.

No li anaren molt bé els negocis. Visqué, així sí, amb grans comoditats i luxe però, per fi, hagué de tornar a canviar d'aires.

L'AFER K.

L'any 1923 era a Berlín, actuant a la capital d'Alemanya una casa comercial amb un capital de dos milions de marcs paper. Guanyà molts diners, però vivia modestament. A quell home fatu desaparegué per a

EL QUE ENS DIGUE ANTONI D'AGATA

La conversa fou en italià, única llengua que d'Agata parla amb facilitat. Nosaltres ens limitarem a copiar fil per randa tot el que ens anà dient. No hi hem afegit ni un punt ni una coma. Escolteu-lo, doncs.

A BRUSSELLES NO PAGA LA FONDA

De França es traslladà a Brussel·les on va viure fins l'any 1932. Marxà sense pagar gran nombre de deutes que havia contraït i adonès hagué de deixar les maletes a la fonda on havia viscut per no poder pagar l'import de les factures. Hi tornà, però, poc després, pagà el que devia a l'hotel i li tornaren les maletes.

El es proposava tornar-hi a establir però la policia belga li comunicà, amb molta correcció, que aquells afers no li probaven. Deixà, així sí, un bon record de la seva segona estada a la capital de Bèlgica; un banc d'aquella ciutat tenia contra ell una lletra de canvi acceptada per valor d'uns 18.000 francs belgues que no feu efectius.

Encara esperen que hi torni com havia fet per a pagar l'hotel.

LA RECERCA DE PETROLI

Amb el company de malifetes que havia trobat a Deauville establiren a Itàlia una societat que es dedicava a la recerca de petroli. Naturalment que no en trobaren i que els que havien aportat capitals els perduren.

La fallida fou declarada fraudulenta i culpable, el seu company. L'import dels deutes impagats ascendiren a unes tres-centes mil llires. L'individu al qual ens referim junt amb la seva família foren acompanyats a la frontera francesa per la policia italiana el dia 30 de novembre del 1931. No s'hi quedà i es dirigí cap a Suïssa, Àustria, Romania, França d'on fou expulsat definitivament i oficialment el novembre de l'any 1934.

BONS DE LA REFORMA AGRARIA A BON PREU

El Govern de Romania va legislar una llei de Reforma Agrària i com que no disposava de prou efectiu per a pagar les expropiacions que no

Aspecte del Ciro Price durant el festival celebrat diumenge a profit del petit mutualista

EL CÍRO PRICE DURANT EL FESTIVAL CELEBRAT DIUMENGE A PROFIT DEL PETIT MUTUALISTA

(Pulg-Ferran)